

Flamingoland

TV-serie i 7 episoder på ca. 30 minutter.

Sjanger: Drama

Logline:

Flamingoland er en serie om kvinner fra tre generasjoner, om sorg, sinne og hemmeligheter, og om hvor viktig det er å være tro mot den man er.

Flamingoland - pitch

Flamingoland er en serie om kvinner fra tre generasjoner, om mønster som går i arv, om sorg, sinne og hemmeligheter, og om hvor viktig det er å være tro mot den man er.

Lilly Lind (67) kommer fra Unstad i Lofoten. Hun sang i det populære bandet Los Flamingos på 70-tallet. Men da hun ble gravid med Markus Lind fra Bergen, var karrieren over. Lilly har levd et tradisjonelt middelklasse liv, og skjult sine depresjoner for datteren. Nå er Markus død etter lang tids sykdom. Lilly ønsker, omsider, å leve livet til fulle.

Datteren Iris Lind (45) sørger over sin datter Millie, som døde i en bilulykke for 10 år siden. Iris har ikke klart å konfrontere sorgen, og Millie eksisterer ved hennes side som et spøkelse. Iris har blitt en krevende kontrollfrik, som den andre datteren Anna (25) forsøker å holde på flere armlengders avstand. Anna forsøker å etablere seg som forfatter, men i praksis jobber hun på barer og surrer rundt. Dette, og et traumatisk overfall nylig, har ført Anna ut i en krise.

Da Iris rydder i farens papirer finner hun informasjon som tyder på at trommeslageren i Los Flamingos kan være hennes egentlige far. Iris overtaler moren til å bli med på en gjenforening av Los Flamingos i Nord-Norge. De får låne en bobil, og Iris bestikker Anna til å være med.

Underveis blir bobilen stjålet. De treffer en trønder som har blitt gal av sorg, Anna mister Hurtigruten i en havn og må haike med en fiskebåt. Kvinnene lever ut sine beste og verste sider, og blir mer og mer seg selv underveis. Da de kommer til Unstad, og treffer familien og Lillys gamle venner, faller alle brikkene på plass.

Lilly Lind (67) (Kari Bremnes)

Lilly er oppvokst på Unstad i Lofoten med storesøsteren Grethe og storebroren Johan. Faren var fisker og døde på sjøen da Lilly var liten. Moren var religiøs og svært streng. Lilly følte aldri hun var bra nok, alt hun gjorde eller ville var galt. Lilly flyttet hjemmefra som 16 åring, og begynte å synge med bandet Los Flamingos, som hadde stor suksess. Lilly hadde et forhold til trommeslageren Jan Otto, som også kom fra Lofoten. Men da Lilly traff forretningsmannen Markus Lind fra Bergen, ble hun hodestups forelsket i ham. Markus tilbød henne et trygt og enkelt liv, og Lilly ble gravid med Iris. Markus var en travel forretningsmann i eiendomsbransjen, og svært mye vekke. Iris trivdes ikke så godt som hjemmевærende husmor, og hun utviklet en rekke alvorlige depresjoner som hun ble innlagt for. Lilly er egentlig en fargerik, kreativ kvinne som har blitt fanget i et «gullbur». Nå, når Markus er død etter lang og svært krevende sykdom, vil Lilly gjøre det meste ut av resten av sine dager.

Lilly ønsker bare å ha det morro, hun har ikke noe ansvar for andre enn seg selv, og denne friheten vil hun benytte seg av. Men samtidig prøver Lilly å løpe fra sine indre demoner. Hun må se i øynene at hun i hele sitt voksne liv har sørget over hvem hun har blitt. Lilly må innse at hun fremdeles har tid til å skape et liv med mening, og at bitterhet overfor egen familie, og seg selv, ikke gir grobunn for vekst – men snarere er en ubehagelig stor stein i skoen.

Iris Lind (47) (Vibeke Flesland Havre)

Iris er datter av Lilly og Markus Lind. Da Iris var barn og ungdom dro moren mye alene til Syden, noe Iris syntes var veldig urettferdig, fordi hun aldri fikk være med. Iris skjønte aldri at moren slett ikke var i Syden, for hun fikk kort med flamencokjoler på, og eksotisk godteri når Lilly kom hjem.

Lilly var et alvorlig barn, hun gjorde ingen former for opprør. Iris giftet seg ung med Peder, en utadvendt og livlig fyr. Paret fikk to barn; først Anna og så Millie. Da Millie var 10år og Anna 14 kom bilen Peder kjørte ut for en ulykke. Millie døde, mens Anna og Peder kom uskadet fra det. Etter dette havarerer ekteskapet. Iris klarer ikke å forsone seg med Millies død. Datteren eksisterer ved hennes side som et gjenferd. Markus blir alvorlig syk, og Iris tar over ansvaret for firmaet. Iris har hatt et litt anstrengt forhold til sin far, som hun opplever som en distansert kontrollfrik, uten at hun ser at hun er i ferd med å utvikle seg til akkurat det samme selv. Da hun etter farens død finner papirer som tyder på at hennes egentlige far kanskje kan være noe så eksotisk som en trommeslager fra Lofoten, manipulerer Iris sin mor og datter med på en roadtrip nordover.

Iris ønsker å få bedre forhold til datteren Anna og moren som hun har et distansert forhold til. Men Iris trenger å forstå at det å være en kontrollfrik ikke er veien til et lykkelig liv. Iris må slippe sorgen etter Millie, og se i øynene at hun er i ferd med å bli som sin far Markus - vil hun egentlig det?

Anna Lind (24) (Isabel Furhovde)

Anna er en kreativ og følsom jente, som ikke helt har funnet sin plass i livet. Hun har høye krav til seg selv, krav hun sjelden innfrir, og skuffelsen er deprimerende. Anna prøver og feiler gang på gang på ulike kreative prosjekter. Sist har hun skrevet en roman som har blitt refusert. Selv om Iris i stor grad finansierer datterens liv, unngår Anna så godt hun kan å se moren, fordi Iris er så kontrollerende og masete. Anna sørger selvsagt også over sin døde søster, men det er 10 år siden Millie døde. Anna synes det er mer enn pinlig at moren sleper rundt på et spøkelse til enhver tid.

Anna har heller ikke helt funnet ut av dette med kjærester. Hun har egentlig høye krav, men når det kommer til stykke legger Anna, ifølge hennes beste venn Geir Gloria, alltid listen for lavt når det gjelder menn. Anna er også åpen for å date jenter, og på den fronten kan det virke som om antennene hennes fungerer noe bedre.

For ikke lenge siden ble Anna utsatt for et grovt overfall etter en klimademonstrasjon. Hun har derfor blitt redd for å gå alene på gaten, og for å ha menn bak seg. Anna har ikke fortalt sin mor om dette, fordi hun vet at moren ville lage et voldsomt oppstyr og slepe henne med til psykolog.

Anna ønsker minst mulig innblanding i livet sitt. Samtidig savner hun trygghet og samhold! Anna trenger å se hvilke usunne mønster som går i arv i hennes familie, og hun trenger å se hvem Iris og Lilly egentlig er, for derved å kunne finne seg selv.

Foreningen for bygd og by, Dylan LeBlanc (Amerikaner bosatt i Norge) og svenske First Aid Kit

Om serien *Flamingoland*

Serien *Flamingoland* har mye musikk i seg, primært i genrene Americana og gjerne litt ironisk Country. Jeg ønsker et fargerikt, kreativt uttrykk både visuelt, tematisk og musikalsk, der camp og kitch blir omfavnet, og det grå og kjedelige blir problematisert som - nettopp grått og kjedelig. Serien har et overordnet budskap om hvor viktig det er å tørre og være seg selv, og å være tro mot den man er; for sorgen over å svikte seg selv er vond å leve med.

Opprinnelig ønsket jeg å ha med bandet Foreningen for Bygd og By som en gjennomgangs-karakter; men denne ideen ble for dominerende i forhold til at *Los Flamingos* - mitt fiktive countrypop band - har en viktig rolle i serien. I viderutviklingen av serien vil riktig band/artist til riktig scene vær sentralt, og jeg ønsker å videreutvikle kjørescener med musikk i de ulike episodene også. Americana er perfekt kjøremusikk!

Brand New Cherry Flavor, The Darjeling Limited og Dirk Gently's Holistic Detective Agency

Stemningen i serien vil være litt «bigger than life», litt absurd og surrealistisk til tider, med fokus på visuelle elementer som underbygger dette. Inspirasjon er serien Brand New Cherry Flavor (hvis vi ser vekk fra at den utarter til bodyhorror). The Darjeling Limited er absolutt en inspirasjon, det er også en roadmovie. Jeg kan ikke påberope meg et så gjennomført estetisk univers som Wes Anderson skaper. Men jeg kan etterstrebe og gjøre virkeligheten i min serie litt mer interessant enn vår vanlige hverdagsvirkelighet. Dirk Gently forfølger det absurde og det surrealistiske. Serien bygger på kultromaner av Douglas Adams, og plotet her er mange hakk sprøere enn mitt. Men jeg synes stemningen er fantastisk!

Flamingoland – Synopsis / outline

Flamingoland episode 1 - Avreise

Handlingen i denne serien foregår i vår tid, i et Bergen som muligens er litt mer fargerikt enn vårt vanlige Bergen. Iris Lind (47) går til psykolog, en trivelig dame med flere katter på kontoret. Dette er noe Iris har gjort lenge, for å bearbeide traumet etter at datteren Millie (10) døde for ti år siden. Men Iris vil ikke slippe Millie; Millie eksisterer ved sin mors side som et spøkelse. Iris sin far døde for ikke lenge siden, men han var syk lenge, så dette dødsfallet kom ikke som noe sjokk.

Anna Lind (24) får et panikkanfall på puddefjordsbroen, da en mann kommer gående bak henne. Hun klamrer seg til rekkverket, og mannen er redd Anna har tenkt å hoppe, men det er ikke hennes intensjon.

Enken Lilly Lind (67) har en flørt med en håndverker, flørten har pågått en tid. Mannens hennes var innlagt på sykehjem i flere år, og Lilly trenger å føle seg levende.

Anna har en mislykket date med en fyr som er helt feil for henne. Hennes bestevenn Geir Gloria (28) er bekymret fordi Anna ikke har kommet over overfallet hun ble utsatt for for en tid tilbake; Geir Gloria mener Anna burde gå til en psykolog. Men Anna synes hun får mer enn nok mas fra sin mor.

Iris går gjennom farens papirer for å hjelpe moren og rydde opp i dødsboet. I papirene finner Iris informasjon som kan tyde på at trommeslageren Jan Otto (73) i bandet moren sang med da hun var ung; Los Flamingos fra Lofoten, kan være Iris sin egentlige far. Under et middagsbesøk forsøker Iris å overtale Lilly og Anna til å være med på en tur nordover, slik at Lilly kan treffe søsteren Grethe og familien som hun ikke har sett på mange år. Men hverken Lilly eller Anna er interessert.

Iris overbeviser Jan Otto om at Los Flamingos omsider bør få gjenoppstå. Mens Iris bestikker datteren rundhåndet for å være med, før hun forteller moren at hun og Jan Otto har ordnet med en konsert for Los Flamingos. Men Lilly er redd hun ikke har stemme lenger. Hun tar med seg bestevenninnen langt ut i skogen for å prøvesynge, og det ender med at hun sier seg villig til å dra nordover. Kvinnene får låne Geir Glorias bobil, og så starter eventyret!

Flamingoland episode 2 - Jeg vil bare kjenne at jeg lever

Iris er en kontrollfrik, hun har planlagt en stram reiserute. Mens de kjører, studerer Anna Lillys flørte-app. Informasjonen og bildene Lilly har lagt inn er ikke helt oppdaterte eller sannferdige, noe Anna stiller seg kritisk til. Men Lilly får napp, og gjør en avtale med en mann i Ålesund samme kveld.

Lilly og Iris krangler om at Lilly synes Iris må slippe sorgen etter Millie. Da Lilly går bakover i bilen for å hente seg et glass vin mens de kjører, sørger Millie for at flere glass faller ut og knuser. Iris bråbrems, og Lilly faller og skjærer seg opp. Da får Millie litt dårlig samvittighet, men heldigvis for henne blir det hele tolket som et uhell.

I Lofoten forteller Jan Otto gitaristen Isak (69), som driver den lokale campingplassen, at Los Flamingos skal ha en konsert igjen. Isak har leddgikt i fingrene,

og har ikke spilt gitar på flere år. Men Isak synes unektelig at dette høres kjekt ut, hvis Lilly da omsider dukker opp!

I Ålesund går Lilly og Iris på sightsseing, mens Anna går på en kafe for å skrive. Det fungerer ikke så bra. Da en tigger like etterpå griper tak i henne, får Anna et nytt panikkanfall. Politibetjenten Isabelle (29) kommer Anna til unnsetning. De to får god kjemi, og Anna forteller hvordan hun ble slått ned etter en klimademonstrasjon i Bergen nylig.

Lillys date med fyren fra appen er mislykket, han misliker at Lilly er eldre enn hun har gitt seg ut for, selv om han også er det. Lilly bestiller en dobbel Gin Tonic, og det ender med at hun tar med seg bartenderen Atle (45), som viser seg å være en stor Los Flamingos fan, hjem til bobilen. Der hiver hun ut Anna og Iris ut. Dette synes iris er veldig drøyt og pinlig, men Anna synes det er helt greit.

Anna og Iris har en alvorlig samtale i havnen, og det kommer fram at Anna kanskje husker mer fra ulykken der Millie døde enn hun har fortalt før. Anna forteller at hun er i en kvartlivskrise.

Neste dag kjører kvinnene til Atlanterhavsvegen, for Anna vil ta bilder. Anna får alle til å ta på seg matchende grilldresser. Men da Lilly glemmer å ta med den flotte blonde parykken sin, løper Anna for å hente den. De hygger seg med fotograferingen, men da de skal kjøre videre er bilen stjålet.

Iris vil haike til Trondheim, noe Iris synes er en elendig ide. Men like etter kjører en svær, gammel amerikansk bil inn til siden. Joralf (73), en eldre trønder med bart, er sjåfør. Millie forsøker å hindre Iris i å bli med, men alle kvinnene, og en motvillig Millie setter seg til sist inn.

Flamingoland episode 3 - Sorg kan gjøre deg gal

Joralf inviterer kvinnene hjem på kveldsmat. Millie forsøker å hindre Iris i å gå inn i huset hans. Joralf bor i et hus fullt av country og western effekter. Joralf forteller at hans kone Melissa døde av kreft for ikke så lenge siden. Iris blir full av medfølelse, og vifter Millie vekk.

Kvinnene takker ja til et tilbud om dusj. De får tilbud om å bruke hva de vil av Melissas klær. Garderoben inneholder ikke moderne, vanlige klær. En time senere står de alle i stuen i Country og Western outfits, inkludert tøffe boots. For som Joralf sier; Melissa kan ikke aldri danse line dance igjen. Han sier kvinnene kan sove i huset, men Iris kjenner Millie hale og dra i armen, så hun insisterer på hotell. Anna blir med henne til en taxi. Men Lilly, som soler seg i all den positive oppmerksomheten fra Joralf, blir igjen.

Tyvene som stjal bobilen har parkert på en stikkvei. De finner til sin store glede at det er mye alkohol i bilen, så de drikker seg skikkelig fulle. Skuffelsen er stor da de blir sultne, de finner bare salte snacks; men de spiser alt som er.

I baren på hotellet, prøver Iris å rekonstruere og ta kontroll på reiseruten. Hun kommer i snakk med bartenderen Morten. Morten er en god lytter, og Iris åpner seg mer opp enn hun pleier. Iris foreller om bilulykken der hennes eksmann Peder kjørte. Peder og Anna slapp fra ulykken uten synlige skrammer, men Millie døde alvorlig kvestet på sykehuset dagen etterpå. Ekteskapet hennes røk i den tyngste sorgen, og Iris giftet seg med jobben.

Neste morgen vil Lilly gjerne dra inn til de andre på hotellet, men Joralf mener de må spise frokost. Joralf oppfører seg ganske underlig. Lilly sier hun alltid spiser croissanter til frokost, og noe motvillig drar Joralf for å kjøpe det. Lilly kan velge seg flere antrekk fra Melissas garderobe imens. Men da Lilly kommer inn i garderoben, låser Joralf døren. Lilly åpner vinduet, men det er to etasjer ned! Lilly vifter med en hvit kjole og skriker om hjelp, til en nabo kommer til. Naboen henter madrasser, og Iris hopper i det hun hører Joralf parkere. Naboen kjører Lilly til hotellet. Han sier at Joralf har vært underlig helt siden hans kone hang seg for 20 år siden. Naboen sier at Iris må anmelde dette; Joralf har blitt gal av sorg. Iris sier at slik galskap vet de mye om i hennes familie, og at hun tror Joralf er en ganske ufarlig fyr.

Iris er lettet da Lilly kommer til hotellet. Omsider kan de komme i gang med dagens program. Første stopp er Nidarosdomen. Millie tuller rundt i utstillingene, så Iris nesten brøler av latter. Lilly og Anna synes at Iris sin oppførsel er ganske pinlig. Da et vakkert lys skinner ned i kirkerommet, får Iris en sterk trang til å synge. Hun stemmer i en vakker salme, litt usikkert først. Men stemmen hennes er fantastisk, og rommet har

nydelig akustikk. Andre turister tror dette er en konsert. De stiller seg andektig opp og lytter. Anna og Iris er overveldet over hvor flink moren er, og over hvilken autoritet hun utstråler. Men da Iris med ett glemmer teksten på salmen, stemmer Iris i for å støtte henne. Også hun har en flott stemme. Og siden dette har utviklet seg til å bli en familiekonsert, stemmer også Anna i, med en nydelig annenstemme.

Anna kan ikke dy seg, hun sender bilder og flørtete meldinger til Isabelle. Anna får tøffe motorsykelbilder og flørt tilbake. Lilly på sin side tar en pause fra flørtingen, etter all oppmerksomheten fra Joralf har hun fått nok for en stund.

På Unstad i Lofoten gjør Grethe klar gjesterommene til familien skal komme. Hun finner fram en rekke ting fra fortiden som hun setter på rommet Lilly en gang hadde. Johan, Grethe og Lilly sin storebror, kommer til kaffe. Grethe ber ham ta en økt i hagen for å gjøre den mer presentabel, men Johan er ikke videre interessert i dette. De blir sittende og diskutere fortiden og Lilly. Det viser seg at de to husker helt ulike versjoner av historien.

Kvinnene tar noen stop med en hop on hop off buss. Anna klarer å overtale dem til å gå av for å drikke vin. Jobben ringer Iris, og Iris gir en rekke detaljerte formaninger. Anna reagerer på dette. Lilly sier at Iris ikke pleide å være så kontrollerende før Millie døde. Så beskylder Lilly Iris for fremdeles å være i fornektelsesfasen av sorgen. Iris innrømmer at hun ikke har håndtert sorgarbeidet særlig bra. Iris ble en arbeidsnarkoman etter dødsfallet. Iris sier at hun er glad for at familien for en gangs skyld er samlet og skal ha en kjekk reise sammen. Men da forteller Lilly at hun har besluttet å reise hjem. Hun har ingen interesse hverken av å besøke familien, eller å spille med Los Flamingos igjen. Det blir en krangel, der det kommer fram at Lilly gruer seg til å treffe familien; hun var alltid en skuffelse for dem. Og hun er redd for å treffe bandet - hun har ikke sett dem siden de alle var unge og populære. Nå er Lilly ingen, som hun selv sier. Både Iris og Anna er overrasket over hvor lav selvfølelse Lilly gir uttrykk for.

Bobiltyvene har funnet ut at de er nødt til å kjøre og handle mat og drikke. Men da den eldste av dem går inn på det vesle baderommet, får han sjokk når det står en liten jente i rosa joggedress der. Hun har blod på kroppen, og en fryktelig grimase i fjeset. Tyven skriker så høyt at kameraten hans nesten får hjerteattakk. Begge stormer ut

av bobilen, uten å ta med seg hverken mobiler eller lommebøker. Millie blir stående i bobildøren og smile fornøyd, og blodet fader vekk til hun ser ut som sitt sedvanlige selv.

Flamingoland episode 4 - Ingen flere hemmeligheter?

Neste morgen spiser Iris og Anna frokost sammen. Anna åpner litt opp, og klager over sitt mislykkede forfatterskap, og hvor vanskelig det er å finne på noe som er tilstrekkelig meningsfullt og som har en spennende undertekst. Iris spør om Anna trenger å finne på så mye? Kan hun ikke skrive om egne erfaringer og refleksjoner?

På Unstad finner Grethe fram brev som moren sendte til Lilly, for lenge siden, brev Lilly sendte i retur, uten å åpne dem. Grethe legger dem puten til Lilly. Da Grethe kommer ned på kjøkkenet igjen, føler hun at moren stirrer ekstra intenst på henne fra veggen. Grethe tar telefonen og ringer til Lilly; noe hun aldri gjør. Grethe sier at både hun, Johan og deres avdøde mor gleder seg veldig over at Lilly kommer hjem. Mor også? Spør Lilly undrende. Aller mest mor, sier Grethe. Etterpå forteller Lilly Iris at hun vil være med nordover likevel.

Isak hjelper Jan Otto med å lete etter et bortkommet lam i fjellsiden da Isak brekker foten. Isaks voksne sønn Lille Isak (28) og Jan Otto får ham til sykehuset. De blir enige om at konserten må avlyses.

Iris og Lilly går og handler et representativt antrekk til Lilly i Trondheim, så hun skal slippe og møte sin søster i cowboykostyme. Så sjekker alle tre inn på Hurtigruten. Etter avgang får Lilly en bli ny opplevelse hos skipets frisør og sminkør. Hun blir veldig fin, men underlig nok likte både Iris og Anna egentlig Cowboy Lilly bedre ...

Mens Lilly, Iris, Anna og Millie sitter i et av de flotte utsiktsrommene, ringer lensmannen og forteller at bilen er funnet. Det ser ut som om tyvene har forlatt bilen i panikk, for både mobiler og lommebøker lå igjen. Mens lensmannen forteller dette, sitter Millie og er sprekkferdig av stolthet.

Kvinnene kommer i snakk med noen hyggelige spanske turister, noe som leder til at Iris tar opp tråden fra før - hvor var Iris egentlig da hun sa hun var i Syden? Iris forteller omsider at hun var innlagt på institusjoner med depresjon. Iris blir sjokkert over hvor lite hun egentlig vet om sin mor - og med ett føler Iris at hun har vært fryktelig selvopptatt.

Etter middag setter kvinnene seg i baren der Foreningen for Bygd og By spiller. Iris prøver å få Anna til å åpne opp også, uten hell. Anna mener de heller bør adressere den store elefanten i rommet; Millie. Lilly går for å bestille en drink i baren. Hun blir skuffet når bartenderen, en eldre nordlending, ikke kjenner henne igjen. Så Lilly går på rommet sitt og skifter tilbake til cowboy Lilly med stort blondt hår igjen. Da stiger stemningen betraktelig hos kvinnene, og bartenderen kjenner Lilly igjen umiddelbart ...

Da de nærmer seg Rørvik, der Hurtigruten har et stopp på 20 minutter, forteller Lilly at det er en tradisjon og løpe i land og ta en øl på den lokale puben. Som sagt så gjort, Lilly og Iris stormer bort til puben. Men Anna insisterer på å gå en tur og fotografere i stedet. Da skipsfløyten tuter, styrter Anna til havnen, men hun er for sen. Hurtigruten kjører fra henne. Anna ringer til Isabelle. Isabelle sier at slikt skjer rett som det er, og at Anna kan ta neste hurtigrute dagen etter, eller gå å spørre på skøytene i havnen om noen av de skal nordover. Men Anna tør ikke dette. Hun blir sittende og grine. Da kommer en eldre dame med blå permanent gående med en gammel fårehund i bånd. Hun spør Anna hva som er i veien, og Anna forteller. Permanentdamen sier Anna kan gå til skøyten Harald Nord og spørre etter messejenta Astrid, så får hun nok skyss. Dette gjør Anna. Astrid har en ledig køye på lugaren. Når skuta legger fra kai, sitter Anna på dekk. Utsikten er fantastisk, kvelden er magisk, og Anna kan ikke riktig huske hva kvartlivskrisen hennes egentlig handlet om.

Flamingoland episode 5 - Hvis sinne kunne drepe ...

På fiskeskøyten diskuterer Anna hva som er meningen med livet med Astrid. Astrid sier hun ikke bekymrer seg for noe, for Gud finner alltid en utvei. Anna blir nesten misunnelig på denne tryggheten Astrid utstråler. Kanskje hun burde forsøke religion?

Grethe henter Lilly og Iris med bil da Hurtigruten legger til kai i Stamnes. Iris må kjempe med seg selv for ikke å gå i oppløsning av bekymring over Anna som er på en ukjent båt med ukjente mennesker. Grethe sier at fiskere pleier å være skapelige folk; hun ville ikke ha bekymret seg et sekund.

Da de kommer hjem til Grethe venter både Johan, Jan Otto og Isak med foten i gips på dem. Lilly må mestre all sin viljestyrke for ikke å løpe i motsatt retning. Lillys noe traumatiske barndom blir avdekket. Det kommer fram hvor ulikt Johan og Grethe husker

og oppfatter det hele. Lilly følte aldri at hun var bra nok, hun skilte seg ut, og moren var veldig hard med henne. Men moren angret seg senere da hun ble eldre, da Lilly ikke orket ha kontakt. Lilly leser brevene moren har skrevet, og hun kjenner at bitterheten smelter vekk som dugg i solskinn.

Dagen etter kommer Geir Gloria kommer med bobilen. Geir Gloria blir ellevilt begeistret for Unstad. Han låner friluftsklær av Lille Isak, for hen vil teste ut hvordan det føles å være et friluftsmenneske. Til Geir Glorias store overraskelse og glede, prøver en av de kjekke surferne å sjekke ham opp.

Iris og Millie «stalker» Jan Otto. De samler «bevis» på at han er Iris sin far, i interessen hans, for kryssord, at han tar så godt vare på lammene - og Iris synes nesen hennes ligner på hans.

Grethe, Johan og Isakene arrangerer en grillfest på campingplassen. Anna og Lille Isak flørter ganske uhemmet, helt til Isabelle ankommer på motorsykkel, når Isabelle slenger ut sitt lange hår fra hjelmen må Lille Isak innse at Annas opmerksomhet er et helt annet sted. Overfall et i Bergen kommer opp, og Anna forteller alt, inkludert angsten hun har slitt med i ettertid. Iris tilter totalt. Hun skriker at hun skal drepe den jævla klimachangefornekteren, sløye ham sakte med en sagtannet kniv. De andre applauderer kreativiteten, Jan Otto og Johan er imponerte over Iris sitt temperament; de mener at det må hun ha arvet fra sin mormor. Anna hvisker noe til Isak, og han tar en runde på campingplassen og kommer tilbake med en joint som Anna og Iris røyker sammen. Isabelle går en liten tur og ser på utsikten imens. Isak, Lille Isak, Jan Otto og Lilly begynner etter hvert og jamme på noen gamle låter. Snart danser alle, inkludert diverse surfere og campingjester, vilt og uhemmet.

Da Iris går for å tisse, lukter hun røyk, og kikker bak dobygget. Der står Jan Otto og Lilly og smugrøyker. Iris prøver å kjeft på dem, men Iris og Jan Otto ler seg nesten i hel; Iris som nettopp har røykt en joint foran politiet! Da klarer ikke Iris å holde på «hemmeligheten» lenger, hun bryter ut med at hun vet at Jan Otto er hennes far. Både Jan Otto og Iris blir først stumme av forbauselse. Det viser seg at Jan Otto har vært steril siden en ulykke i barndommen. Det mulige farskapet var bare oppspinn i Markus sitt sjalu hode. Iris vet ikke om hun skal være skuffet eller lettet over dette.

Flamingoland Episode 6 - Hva blir igjen når sorgen blir borte?

Grethe og Lilly spiser frokost alene, de er oppe så tidlig. De hviler harmoni over kjøkkenet nå. Iris betror sin søster at hun er redd for at hun er i ferd med å utvikle alzheimer, slik deres mor fikk de siste årene av sitt liv. Grethe spør om Lilly har fortalt det til familien, noe Lilly benekter. Grethe sier at Lilly må forsøke å nyte livet så mye hun kan mens hun fremdeles er frisk. Det er nettopp det jeg prøver på, sier Lilly. Grethe sier Lilly alltid er velkommen til å bo hos henne, uansett hvor syk hun måtte bli.

Jan Otto sitter og øver på låven, med Los Flamingos låter på kassettpilleren. Marit kommer inn, fly forbanna; er ikke spillingen avlyst, nå når Isak har knekt foten? Marit er blind av sjalusi. Hun sier at hvis Jan Otto tar den spillejobben, så vil hun flytte fra ham, etter et over 40 år langt ekteskap.

Anna og Isabelle jobber med angsten til Anna, ved at Isabelle går et par hundre meter bak henne, og Anna må gå alene. Det ender med at de kliner og fniser bak et uthus. Isabel forteller at hun har forelsket seg, men Anna synes dette er litt store ord ...

Senere sitter Iris med Anna i Grethes hage, og sier hun er så glad for at de to ikke har hemmeligheter for hverandre lenger. Så forteller Iris datteren at hun trodde Jan Otto var hennes far; kanskje mest fordi hun ville det; ha en far som ikke bare var opptatt av jobben. Men Iris innser nå at hun og Markus har mer til felles enn hun liker å tenke på. Da forteller Anna omsider om sin far og mobiltelefonen; Peder satt og tastet en melding da traileren kom mot dem. Iris blir ikke hysterisk denne gangen, men hun forteller iskaldt hvordan hun skal drepe Peder. Slepe ham etter bilen, sakte, til kjøttet løsner fra kroppen. Men Millie drar Iris i armen og rister på hodet, og Anna sier - tror du ikke han hater seg selv? Og vil gjøre det resten av livet? Du har vært nok sint mamma!

Etter maten drar Isabelle for å surfe, mens Anna prøver å skrive litt. Etter en stund gir hun opp. Anna og Iris går ned til stranden for å se på surferne. Iris sier hun aldri ville turt å surfe, men Anna sier at Iris kan jo bade. Iris tør ikke, men hun har lyst. Det ender med at hun kler av seg, og går ut i det iskalde vannet, stivbeint med hakkende tenner. Anna roper heiarop, men noen av surferne misforstår, de skynder seg til, de tror Iris prøver å ta livet av seg. Da de skjønner at det ikke er tilfelle, leker de med Iris i bølgene. En uvanlig lykkelig og veldig kald Iris løper opp til huset etterpå.

Litt senere sitter Iris under et pledd utenfor huset til Grethe og drikker varm kakao. Millie har noe på hjertet.; hun sier at nå, når Iris har forsøkt hvordan det kjennes å være levende, vil hun forsøke å kjenne på hvordan det føles å være død. Iris blir vettskremt, men i det samme står Markus der. Markus legger hendene sine på Millies skuldre; han vil ta vare på henne. Iris sitter og ser på at datteren og faren forsvinner. Iris gråter, smiler og vinker før Millie løser seg opp og blir til en rosa skygge i luften.

Flamingoland Episode 7 - Los Flamingos flyr igjen

Lilly blir med Jan Otto hjem for å snakke med Marit. Lilly beroliger Marit og sier at hun ikke har noen intensjoner om å sjekke opp Jan Otto. Lilly lyver og forteller at hun har truffet en kjekk bergenser, en enkemann, som hun tror er den rette for henne. Når Marit mistenksomt spør hvorfor Lilly ikke har tatt ham med nordover, sier Lilly at en av hundene hans er alvorlig syk, så han kan ikke reise fra den. Dette beroliger Marit, som er et hundemenneske på sin hals, og hun har valper i uthuset. Dette setter Lilly på en tanke.

Når det gjelder konserten, har Lilly har fått kalde føtter - igjen. Da de kommer til festivalområdet, sier Lilly at hun ikke kan synge. Lilly forteller Iris og Anna at hun er redd hun ikke husker teksten. Da blir de enige om at Iris og Anna skal være med på scenen; de kan jo alle sangene.

Da Los Flamingos går på scenen etter Foreningen for Bygd og By, har Lilly, Iris og Anna på seg de matchende grilldressene og de tøffe bootsene. Konserten blir en stor suksess. Lilly føler seg omsider fullt og helt som seg selv.

Etter konserten blir bandet, Grethe, Johan, Iris, Anna, Isabell og Geir Gloria sittende og prate under midnattssolen. Iris kjenner at hun savner Millie fryktelig, men da kommer Marit med en hundevalp til henne, en liten fluffy tisse med rosa halsbånd. Iris kjenner at det er veldig riktig med en valp!

Dagen etter begynner Iris og planlegge hjemreise. Geir Gloria og Anna sier de gjerne vil ta bobilen nordover til Nordkapp, hvis Iris vil fly hjem. Det vil Iris gjerne. Hun lurer på om Lilly vil reise med henne, men Lilly har bestemt seg for å bli hos Grethe en tid; Los Flamingos har fått tilbud om et par spillejobber i Nord-Norge, og dem vil hun gjerne være med på.

Anna foreller Isabelle at hun lurert på å skrive noe om moren eller mormoren. Hun føler en indre ro av å være på Unstad. Isabelle må dra tilbake på jobb. Hun og Anna blir enige om at Isabelle skal komme og besøke Anna i Bergen senere på sommeren. Men etterpå gir Anna uttrykk for til Geir Gloria at hun ikke vet om det er en kjæreste hun trenger akkurat nå; hun trenger å få orden på livet sitt.

Når Iris og Lilly tar farvel, er det tydelig at deres relasjon har endret seg mye. Lilly er stolt av at Iris har latt Millie dra. Iris er stolt av moren som har funnet sitt gamle jeg igjen. Men da Lilly ønsker Iris lykke til tilbake på jobben, får de en overraskelse. Iris forteller at hun vil slutte i firmaet, det har aldri vært hennes drøm. Selv om hun elsker sin far Markus, vil hun ikke bli som ham. Iris har heller lyst til å forfølge sin interesse for fugler, og kanskje studere til å bli ornitolog. Og så vil hun reise til Spania, og se på innsjøen der flamingoene hekker, før klimakrisen tar knekken på den ...

Under undertekstene:

Geir Gloria og Anna kjører nordover. Los Flamingos spiller på anlegget, og de synger begge med. Mens de kjører på en ganske øde vei, ser de to haikere, med et skilt det står «Nordkapp» på. Anna mener de må stoppe. Men da de kjører inn til siden, blir begge haikerne helt hysteriske, og stormer vekk i hver sin retning ...

End season 1

FLAMINGOLAND

INRTRO

Felles for alle episodene. Foreningen for bygd og by spiller.
EPISODE 1: **Avreise**

INT. PSYKOLOG KONTOR - DAY

Musikken fortsetter mens vi observerer kontoret. Psykologens kontor er romslig, kjedelig, praktisk. En sofa ved den ene veggen, et lavt salongbord med friske blomster i en vase, og to gode stoler på den andre siden. PSYKOLOGEN(60) sitter i en av stolene. Hun har kort rødfarget hår, slik mange eldre kvinner farger håret når de gråner, og fargerike løsthengende klær rundt den fyldige kroppen. IRIS LIND(47) sitter i sofaen, formelt kontorkledd. MILLIE(10-død) sitter ved siden av Iris i slitt rosa joggedress og tennissko. Millie er litt skurrete / uklar - så vi forstår at hun ikke er en helt vanlig person. Det ligger en stor lodden katt og sover på et skrivebord, en katt sitter i vinduet, og en ligger på fanget til Iris.

PSYKOLOGEN

Kondolerer med din far.(beat)
Hvordan går det med din mor?

Iris drar på skuldrene og klør katten under haken.

IRIS

Hun sier det går bra. Men hun virker ganske lost.

PSYKOLOGEN

Din datter da? Hvordan tar hun dødsfallet?

Iris ser fortvilet ut nå.

IRIS

Anna vil sjelden se meg. Hun er alltid så opptatt. (beat) Jeg vet at hun syns jeg maser... Men jeg tror ikke hun har det bra. Men om det er på grunn av pappa? Vet ikke...

Psykologen nikker, og heller vann i et glass til Iris.

IRIS (CONT'D)

Men dette er jo noe annet enn når Millie døde - det er noe **annet** at far dør. (beat) Men jeg har dårlig samvittighet over at jeg føler meg mest...

Psykologen venter tålmodig på hva Iris føler mest, men Iris klarer ikke si det.

PSYKOLOGEN

Du er mest?

IRIS

Lettet! Jeg er mest lettet. Ikke glad, men lettet. Far var syk så lenge.

PSYKOLOGEN

Det er naturlig at du er lettet. det er en umenneskelig situasjon og stå i alvorlig sykdom i så mange år. Kan det være derfor du ikke har klart å komme videre når det gjelder sorgen over Millie? Du mistet jo din far også - på de fleste vis. Det har vært en dobbel sorg.

Iris trekker på skuldrene.

PSYKOLOGEN (CONT'D)

Er hun her nå?

Iris nikker og ser på Millie, som smiler tilbake.

PSYKOLOGEN (CONT'D)

Jeg tror det er på høy tid at du kjenner riktig godt etter - hva er det **du** trenger mest nå? **Du!** Ikke din mor, eller Anna. Eller Millie. Eller bedriften din. **Du!**

Iris koser ettertenksomt med katten.

IRIS

Jeg tror jeg vil ta en lang reise. Sørover.

Psykologen smiler,

PSYKOLOGEN

En lang reise! Det høres ut som en veldig god ide. (beat) Tror du du kan klare å reise uten å ta Millie med? Jeg tror det er en god idé å forsøke det Iris.

Millie misliker dette forslaget, hun griper Iris sin hånd på sofaen. Iris nikker et svakt nikk som for å berolige psykologen.

EXT. PSYKOLOGENS KONTOR PÅ GATEN - MOMENTS LATER

Iris og Millie har kommet ut på gaten, de går hånd i hånd. Millie drar moren i hånden;

MILLIE

Du vil ikke dra noe sted uten meg
mamma, vil du vel?

IRIS

Nei, er du gal.

MILLIE

Fordi mormor reiste så ofte uten
deg, og da ble du så lei deg?

IRIS

Nei, det er ikke derfor! Det er
fordi jeg gjerne vil ha deg med.
Fordi du er min aller beste Millie.

Millie smiler fornøyd og de går hånd i hånd bortover den
vårvakre gaten.

EXT. PUDDEFJORDSBROEN - DAY

ANNA LIND(24) går over Puddefjordsbroen mot sentrum. Hun har
rosa hår, en stor kåpe fra Fretex, og et digert fargerikt
hjemmestrikket skjerf tullet rundt halsen. Det er ingen
mennesker foran henne. Det var ingen bak henne heller da hun
gikk på broen fra Løvstakksiden, men etterhvert nærmer det
seg en mann i femtiårene. Mannen har slitt parkas og
handleposer fra Rema i hendene. Mannen går raskere enn Anna.
Vi kan se at Anna merker at det er noen bak henne, hun snur
seg, ser mannen og hun øker tempoet. Mannen stopper et
øyeblikk, vi ser at han tenner en røyk, men Anna snur seg
ikke. Hun haster videre. Når mannen begynner å gå igjen, og
kommer nærmere henne, får Anna nesten panikk. Hun stiller seg
med ansiktet utover vågen og klamrer seg til rekkverket på
broen. Mannen sakker farten. Han ser bekymret ut. Anna holder
i rekkverket så knokene hvitner. Mannen går sakte mot henne,
men stopper et par meter fra.

REMAMANN

Har du tenkt å hoppe?

Anna ser forbauset på ham, hoppe? Er han helt idiot? Hun
rister på hodet. Mannen går veldig sakte nærmere, til han
passerer henne med ryggen mot bilveien som en krabbe; han er
stadig i tvil, burde han ringe politiet?

REMAMANN (CONT'D)

Helt sikker?

ANNA

(hveser) Jeg føler meg bare ikke
bra, kan du ikke se det?

Jo, han kan se det. Anna ser svært blek ut, og øynene er store som tinntallerkener. Remamannen går et par skritt forbi.

REMAMANN

Skal jeg ringe noen?

ANNA

(nesten skriker) Nei! Bare gå for faen!

Mannen haster videre, han rister på hodet, men er glad for å kunne forlate dette sprø kvinnemennesket. Et par leende jenter kommer i mot dem fra Møhlenprissiden. Fra Løvstakken-siden kommer et eldre ektepar med en feit hund. Anna trekker pusten dypt, og slipper gelenderet. Hun stirrer en stund ned på avgrunnen der nede, den stålgrå vågen. Kald, hard, ubarmhjertig. Så trekker hun pusten dypt et par ganger, retter seg opp, og går videre.

INT. LILLYS LEILIGHET - DAY

Vi hører følelsesladet Americana musikk. Leiligheten på Møhlenpris er stor og staselig, med høye tak, gipsrosetter og krystallkroner. Rommene er tradisjonelt og smakfullt innredet med en god del kunst. En del maskuline elementer bryter stilen, foto av biler og golf, premier, en modell av en bil og lign. Flere friske buketter står i vaser og mugger. En stabel med herreklær ligger på spisestuebordet. Kamera fokuserer på ulike detaljer, blant annet familiebildene på veggen. Ett er brudebildet av en ung, vakker Lilly og den da unge ektemannen MARKUS LIND(75-død). Et bilde viser alle kvinnene i familien; Lilly sitter i en fargerik kjole ved et sommerpyntet bord i en hage, Iris er solbrun og stråler av lykke med barna Anna og Millie. Barna var 10 og 8 da bildet ble tatt; det var den gangen da lykken var en hyppig gjest.

LILLY LIND(67) kommer inn i stuen og går inn på kjøkkenet og lager en kopp kaffe på en nespressomaskin. Lilly er rødmusset i kinnene. Det blonde håret bølger kledelig rundt skuldrene. Lilly har bare på en kledelig silkeunderkjole. Tåneglene har rosa neglelakk.

Et øyeblikk etter kommer en mann inn i stuen, HÅNDVERKER(50). Håndverker er en ganske velholdt mann, med gråstenk i håret og glimt i øyet. Han har buksene på, og holder på å ta på seg sokker og T-skjorte.

LILLY

(peker mot en haug med klær)
Trenger du en dressjakke kanskje?

HÅNDVERKER

Tror ikke de er helt min stil...

Iris flirer, og følger ham mot ytterdøren. Håndverker gir henne et kyss på kinnet før han går.

Lilly går tilbake til stuen. Hun bøyer hodet fram og tar av seg den blonde parykken, og legger den på skjenken. Under er hennes eget, betraktelig mer pistrete hår. Lilly løfter opp en dressjakke og lukter litt på den. Den lukter bare skap. Så står Lilly og kjenner på rytmen til musikken et øyeblikk, før hun kaster seg ut i en ganske vill dans, slik B52s jentene danser...

EXT. FJELLVEIEN - DAY

Musikken fra forrige scene fortsetter. Iris er ute og jogger, kledd i pent treningstøy. Millie, i en rosa joggedrakt, står på løpehjul ved siden av henne. Iris løper lett, er tydelig i god form. Når noen hilser på henne, legger hun ikke merke til det. Iris ser ikke glad ut. Hun setter opp farten og raser av gårde, men det ligner mer på at hun prøver å løpe fra noe, enn at hun driver med intervall-trening. Når Iris kommer til steinbenken over Breistølsveien setter hun seg og ser ut over byen og vågen. En telefon i lommen på anorakken ringer. Iris fisker den fram, og musikken avslutter eller fader ut.

IRIS

(andpusten) ja?

ANSATT (O.S.)

Unnskyld, forstyrrer jeg

IRIS

(prøver å høres så korrekt ut som mulig) nei, neida. Er akkurat ferdig å løpe

ANSATT (O.S.)

(beat)kondolerer. Du blir vel hjemme denne uken ...

IRIS

(avbryter) nei. Jeg kommer på kontoret i morgen.

ANSATT (O.S.)

Ja. (beat) Kondolerer. Jeg har hørt din far var en fantastisk mann men - ja, han ble jo syk før jeg begynte her. (beat) Det gjelder leiegården på Møhlenpris. Det har kommet inn ett bud til. Du orker kanskje ikke tenke ...

IRIS

(avbryter) Vi **skal** ha den, den passer utmerket i porteføljen vår. By til gården er vår. Og sørg for at leietakerne i Sandviken som ikke har betalt leien får en siste advarsel - ring dem! Og du å huske møtet med advokaten i morgen.

(MORE)

IRIS (CONT'D)

Og sørg for at Silje får tilstrekkelig opplæring på regnskap. (beat) Var det noe mer?

ANSATT (O.S.)

Nei.

IRIS

Snakkes i morgen.

Iris putter telefonen i jakken og blir sittende og stirre utover. Millie, i en rosa joggedrakt, setter seg ned tett inntil henne. Iris legger armen rundt skuldrene hennes.

MILLIE

Vi skal til mormor i kveld, sant?

IRIS

Det skal vi.

Millie smiler fornøyd over dette.

MILLIE

Du må ikke mase på Anna. Hun liker det ikke.

Iris vrir på seg, lett irritert.

IRIS

Nei selvfølgelig ikke! Vi skal bare ha det hyggelig.

Millie ser litt granskende på moren; stoler ikke helt på henne.

INT. IRIS SIN LEILIGHET - DAY

Iris sin leilighet er moderne, grå og ganske pregløs, men det er flere store flotte fotografier av ville fugler åp veggene. Iris har fri, håret hennes henger løst, og hun har på en stor hjemmestrikket genser over en slitt Levis.

Iris lager en cappuccino på en eksklusiv kaffemaskin, og tar koppen med bort til et stort spisestuebord. På gulvet ved bordet står det flere kasser og poser med papirer, permer, konvolutter og lignende. Det ligger en rull med svarte boss-sekker der også.

Millie sitter ved spisebordet og tegner med kraftige fettstifter. En bil, kanskje en bilulykke?

Iris jobber raskt og effektivt. Hun blar gjennom papirer, gamle selvangivelser, prospekter, gamle julekort osv - det meste går i boss-sekken, men noe legges i ulike bunker på bordet.

INT. IRIS SIN LEILIGHET - LATER

Iris åpner en ny kasse.

Det ligger masse fargesterke tegninger ved Millie. Noen har tre personer, noen med en person som er skadet/i stykker. På en tegning ser det ut som en mann holder en stor mobiltelefon

De første papirene Iris finner fram fra den nye kassen går i bosset, men så kommer Iris til en velfylt svart ringperm. Hun åpner den og blir overrasket: Permen inneholder avisutklipp, plakater og bilder som omhandler Los Flamingos; morens gamle band.

Bandet består av fire menn og Lilly. En av mennene ser spesielt kjekk ut; Georg Johnsen. Det er tegnet en ring rundt hodet hans, og satt et spørsmålstegn ved siden av. Lilly googler mannen på telefonen: Georg druknet da en fiskebåt forliste i 2000.

Med ett dukker en fargerik plakat opp i permen. Det er et stort bilde av en flott ung jente ikke så ulik henne selv, i oransje minikjole og cowboy støvler, musefletter og cowboy hatt.

"Los Flamingos spiller i Tromsø" xx xx xx står det på plakaten. Markus har limt en gul lapp på plakaten. På den står det: Er trommeslageren Iris sin pappa?

Iris blir helt satt ut.

IRIS

Millie! Kom og se.

Millie går rundt bordet og stiller seg ved moren.

MILLIE

Hvem er det på bildet?

IRIS

Det er mormor og bandet hun spilte med da hun var ung.

MILLIE

Er det mormor?

Mille peker tvilende på den unge damen på bildet. Iris nikker.

IRIS

Jeg tror at pappa trodde at kanskje en i bandet egentlig er pappaen min.

Millie ser sjokkert på henne, og rister så intenst på hodet.

MILLIE

Mener du at bestefar ikke er bestefar på ordentlig?

IRIS

Kanskje?

Begge stirrer ned på utklippene. Iris begynner å grine.

MILLIE

Hvorfor griner du?

Iris tørker bort en tåre med håndbaken.

IRIS

Jeg er bare forkjølet.

Iris blar videre gjennom utklippene, og ser at faren har gullet ut visse passasjer, og på bildene har han ringet inn en av de andre mannlige musikerne også. Iris tar et bilde av klippet med telefonen, sender det over til pcen og blåser det opp. Selv om bildet blir kornete, synes hun tydelig at hun kan se at Jan Otto Unstad, trommeslageren, holder armen rundt Lilly. Millie glaner også på bildet.

IRIS (CONT'D)

(til seg selv) Så dette fant du ut pappa. Hvorfor sa du ingenting til meg?

Iris kjenner sinne og frustrasjon boble opp inne i seg. Hun begynner å hulke. Millie legger armene rundt moren. Iris stryker Millie over håret. Med snørr og tårer rennende, kommer Iris til siste del av permen. I en plastlomme ligger flere konvolutter, uåpnede. Iris ser på datostemelet at de er sendt på 80- og 90-tallet. Iris stirrer på konvoluttene et øyeblikk, før hun tar pennen sin og lirker en av dem opp. Vi får se ha som står der:

"Kjære Lilly og familie.

Jeg skriver på vegne av Los Flamingos. Vi har fått nok et tilbud om spillejobb på Nord-Norge festivalen i juni. Det er visst mange som savner oss. Kan du ikke ta kontakt?

Go go Los Flamingos!

Håper alt er vel med familien.

Vennlig hilsen Jan Otto"

Iris åpner nok et brev, og ser at det er nesten nøyaktig likelydende. Millie har satt seg ned med tegnestiftene igjen. Det kan se ut som om hun tegner en bobil.

INT. LILLYS LEILIGHET - EVENING

Lilly står på kjøkkenet og lager mat. Hun drikker rødvin fra et vakkert krystall glass. ROSE AMALIE(69) er i stuen. Hun er kledd i en lang fargerik kaftan med et enormt fargerikt sjal dekorativt dandert rundt hals og skuldre. En vill manke med grått, krøllede hår topper det hele. Rose Amalie fester blikket på et stort fotografi av noe golfrelatert. Hun rynker nesen og går og tar bildet ned fra veggen.

ROSE AMALIE

(høyt så Lilly hører det ut på kjøkkenet.) Nå kan du da omsider fjerne de gyselige bildene!

Rose Marie går rundt i rommet og samler sammen foto og pyntegjenstander som handler om sport og friluftsliv - Markus sine ting - og setter dem ved skjenken. På den ligger allerede en stor haug med skjorter og flere dressjakker i en stabel. Rose Amalie rusler rundt og samler sammen vasene med visne blomster og tar dem med ut på kjøkkenet. Hun kaster blomstene i bosset, og tømmer vannet i utslagsvasken.

LILLY

Takk, kjære. Det flyter litt her.

Rose Amalie nikker. Det ringer på døren. Rose Amalie går for å åpne. Det er Iris. Iris har med en nydelig bukett med bleke roser. Hun finner selv en vase og setter den i stuen. Iris sender kritiske blikk mot rotet, farens bilder som står på gulvet og de åpne sårene etter dem på veggen.

IRIS

(nesten roper så moren skal høre det ut på kjøkkenet) Fjerner du pappa?

ROSE AMALIE

Vi rydder. Liker du noen av disse bildene kan vel du ta dem Iris?

Iris tar trassig opp et golfbilde, ikke fordi hun liker det, men fordi hun misliker at farens bilder blir fjernet. Hun går ut og setter det i gangen. Akkurat da ringer det på. Iris slipper gjestene inn, det er Anna og GEIR GLORIA (28) som kommer. Geir Gloria har velpleiet langt hår, en dramatisk lang kjole, rosa strømpebukse og røffe boots. Rose Amalie går ut på kjøkkenet for å finne rødvinglass til gjestene. Geir Gloria følger med, han har en stor flaske prosecco i hendene. Han gir den til Lilly, og de gir hverandre en klem.

Maten er nesten klar, Lilly vil servere kalkun, ovnsbakte rotgrønnsaker, glaserte rosenkål og fløtesaus. Lilly gir Geir Gloria en stabel med tallerkner.

Iris står mellom stuen og kjøkkenet og nipper til rødvinen.

IRIS

Du kunne da ha dekket før vi kom
mamma.

Anna finner fram bestikk og hjelper Geir Gloria og dekke på.
Telefonen til Iris ringer.

IRIS (CONT'D)

Det er jobben.

Hun går inn på morens soverom og lukker døren etter seg. De resterende gjestene trekker et lettelsens sukk. Anna går inn på kjøkkenet, og stikker fingeren i sausen for å smake. Lilly smiler til henne.

ANNA

(med et nikk mot stuen) Haster det
med klærne så veldig egentlig?

Lilly trekker på skuldrene.

ANNA (CONT'D)

Kan ikke mamma ordne det?

Lilly ser strengt på Anna.

LILLY

Iris kan ikke gjøre **alt** Anna. Hun
går gjennom Markus sine papirer.
Det er mange kasser!(Beat) Jeg
orker ikke papirer.

Anna trekker på skuldrene. Så går hun og prøver et par dressjakker. Anna liker en av dem, og henger den bort på en stol der vesken hennes ligger.

LILLY (CONT'D)

Hvordan går det med skrivingen? Og
jobben i baren?

ANNA

Manuset mitt ble refusert. Igjen.
Og jeg fikk sparken i baren. Ikke
si det til mamma!

Lilly ser bekymret på Anna.

LILLY

Har du tenkt mer på hun
kattepsykologen? Jeg tror det...

ANNA

(avbryter, litt hissig) Ikke mas DU
også! Jeg klarer meg fint!

Anna tar en stor slurk rødvin, og nasker en glasert rosenkål.

INT. LILLYS LEILIGHET - LATER

Gruppen sitter ved bordet. Stemningen er tilsynelatende god. De er midtveis i måltidet, og godt nede i vinflaskene.

ROSE AMALIE

Jeg hørte ikke at du sang under
bisettelsen. Stemmen din pleide å
løfte taket

Lilly skjærer en grimase.

LILLY

Jeg har ikke stemme lenger.

ROSE AMALIE

Cohen sang da til han dauet 82 år
gammel. Og Johnny Cash? Han ble...

GEIR GLORIA

(ivrig) Jeg må si at jeg er en stor
fan av Los Flamingos! Dere var
suverene!

Lilly ser fornøyd men overrasket på Geir Gloria

GEIR GLORIA (CONT'D)

Hvorfor valgte dere det navnet? Det
er jo fantastisk!

Lilly smiler litt forlegent,

LILLY

Helt siden jeg var liten og så en
tegning av en rosa flamingo i en
bok har jeg drømt om å se
flamingoer i virkeligheten, en sånn
rosa sky av fugler som dekker en
innsjø - men det var mest måker
nordpå...

IRIS

Hvorfor har du aldri fortalt dette
før?

LILLY

Du har aldri spurt.

GEIR GLORIA

Vel, jeg synes Los Flamingos lyder
fantastisk!

LILLY

Har du hørt oss? Det er jo så lenge
siden?

GEIR GLORIA

Hørt dere? Klart det! Den
midnattsolsangen er jo fabelaktig,
og refrenget på den der xxx er jo
SÅ...

Alle de andre rundt bordet stirrer på Geir Gloria med store øyne. Geir Gloria stirrer like overrasket tilbake til dem

GEIR GLORIA (CONT'D)

Ja, dere vet vel at det ligger Los
Flamingos låter på Spotify? Og på
Youtube?

Det er åpenbart at ingen av de andre har fått med seg dette.

IRIS

Har du mer saus mamma? Det er litt
tørt.

LILLY

Selvfølgelig.

Lilly reiser seg, tar sausenebbet og en tom rødvinflaske og går ut på kjøkkenet.

ANNA

(irritert til moren) Hvorfor skal
du **alltid** være så kritisk? Maten er
kjempegod

Iris smiler et anstrengt smil.

IRIS

Hvordan går det med skrivningen
Anna? Har du hørt noe fra forlaget?

Anna fokuserer på å skjære små perfekte biter av kjøttet sitt.

ANNA

Nei, såne ting tar lang tid.

Iris nikker, men hun ser ikke særlig optimistisk ut.

ROSE AMALIE

(til Geir Gloria) Hvordan går det i
bruktklærbransjen?

GEIR GLORIA

Ikke så verst, men det begynner å
bli mange om beinet.

ROSE AMALIE

Du må ta med deg klærne etter
Markus! Han hadde noen nydelige
dresser, og italienske sko han
knappt har brukt.

Lilly plasserer sausen ved Iris og setter seg ned.

LILLY

Han sa han ville spare dem til en dag det ikke regnet.

Alle flirer. Rose Amalie løfter glasset til en skål.

ROSE AMALIE

For Markus!

Alle skåler.

IRIS

(til Lilly) hvorfor var ikke din søster i begravelsen? Jeg vet jo at onkel Johan var dårlig for litt siden, men Grethe kunne da...

INT. GRETHES HUS - CONTINUOUS

GRETHE(73), en ordinært utseende eldre kvinne, sitter ved kjøkkenbordet i et kjøkken fra 70-tallet. Grethe drikker kaffe av en gammel, liten porselenskopp med fat. Trakteren står like ved. På bordet ligger et eksemplar av Aftenposten oppslått på siden med dødsannonser. Vi kan kanskje skimte Markus Linds annonse, Grethe har sirklet den inn med kulepenn. Det står at begravelsen har funnet sted. Grethe sukker dypt og tenner en røyk. Det ligger et par jubber i askebegeret. Så skuer Grethe ut av vinduet, og vi ser at vi er i Lofoten. Vi ser sauer og lam utenfor. Markene er vårgrønne.

LILLY (O.S.)

(avbryter) Hun var opptatt. Sauene. Eller guttene. Eller sjarken...

IRIS (O.S.)

(avbryter) Guttene er voksne mor. Du inviterte henne ikke, gjorde du vel? (beat) Vi kan vel dra oppover å besøke Grethe og familien nå i sommer alle sammen? Gjøre en familietur ut av det? Det hadde vel vært hyggelig?

INT. LILLYS LEILIGHET - CONTINUOUS

Lilly tar en stor slurk av rødvingsglasset og setter opp et anstrengt smil.

LILLY

Jeg har allerede bestilt en tur sørover. Det er nesten nødvendig. For gikten. (A beat) Og for psoriasisen.

Iris trekker litt på øyenbrynene; her dukker det opp to lidelser hun aldri har hørt om før

ANNA

Jeg skal i hvert fall **ikke** nordover. Jeg har nettopp fått **de** kule skiftene på baren, og jeg har fått en av mine egne drinker inn på menyen, Creative Coconut.

IRIS

Du vil ha godt av en tur. Baren forsvinner ikke.

ANNA

(litt for høyt) Hva vet vel du om det mamma? Når var du på en bar sist? På nittitallet?

Iris sukker. Hennes eget vinglass er tomt, flasken på bordet er tom, så hun tar morens glass og tømmer det i et par slurker.

GEIR GLORIA

Dere kan få låne Priscilla!

Lilly og Iris ser uforstående på hen, mens Anna sparker ham på leggen under bordet.

GEIR GLORIA (CONT'D)

Au!

Geir Gloria flytter seg litt vekk fra Anna så hun ikke skal rekke og sparke ham.

LILLY

Priscilla? Er det et dyr?

GEIR GLORIA

Priscilla er bobilen min! Jeg arvet henne av (Geir Gloria gjør hermetegn i luften) "onkel" Tommy. Hun er ikke helt ny så klart, men hun funker veldig godt.

Iris, Lilly og Rose Amalie ser alle temmelig tvilende ut, så Anna trekker et lettelsens sukk.

INT. BAR - EVENING

Vi er på en liten intim bar/pub, type No Stress. Det er flere unge mennesker i puben, men det er tidlig på kvelden en ukedag, og en del ledige plasser.

Anna og daten GLENN(29) kommer inn. Anna har på seg en kort fargerik kjole og rosa joggesko, store ringer i øret og knall rosa leppestift.

Hun har bestefarens mørke dressjakke utenpå de fargerike klærne. Glenn har på seg en trang dongeri bukse og en tettsittende T-skjorte, det ser ut som om musklene hans prøver å bryte seg ut gjennom det glinsende stoffet. Anna leder bort til et lite bord i et hjørne.

GLENN

Er det her du pleier gå?

Anna smiler, tenker ikke å fortelle at hun er stamgjest, men hun nikker litt til noen av gjestene som nikker tilbake.

GLENN (CONT'D)

Liker best puber med skjerm. Det er så trasig å gå glipp av så mye sport.

Glenn går bort til baren og bestiller en pils og en Jägermeister. Anna blir overrasket over at Glenn ikke spør henne hva hun vil ha - kanskje han tenker at pilsen er til henne? Men nei. Glenn setter seg smilende ned med begge glassene foran seg selv.

GLENN (CONT'D)

Skal ikke du drikke noe? Er du avholds kanskje? Avholdsfolk pleier å være drita kjedelige. Jeg skjønner at de som driver med toppidrett må være forsiktige.

Glenn gransker kroppen hennes med en kritisk mine.

GLENN (CONT'D)

Men du driver ikke med toppidrett ser jeg.

Anna går bort til baren og bestiller en whisky. Bartenderen, Anna kjenner ham godt, gir henne et spørrende blikk. Anna rister oppgitt på hodet og trekker på skuldrene. Hun tar en god slurk av drinken før hun går tilbake til Glenn.

GLENN (CONT'D)

Så hva driver du med om dagene da? Sluttet du i baren?

ANNA

Nei, jeg har bare fri en periode.
(a beat) Jeg skriver.

Glenn ser forbauset på henne.

GLENN

Hva skriver du da?

ANNA

Jeg skriver om ungdom og identitetsbygging.

(MORE)

ANNA (CONT'D)

Mye om kjønnsroller, og diskurser
knyttet til femininitet og
maskulinitet.

Glenn ser veldig skeptisk ut.

GLENN

Er det noen som gidder å lese om
det da?

Anna trekker pusten dypt - hvorfor måtte hun være så dum å
nevne dette?

ANNA

Nei. (beat) Ikke så langt.

GLENN

Jammen da tjener du vel faen ingen
penger på det? Hva er vitsen da?

ANNA

Tjener du penger på å bygge kroppen
din?

GLENN

Jeg gjør jo det på en måte, jeg
hadde ikke hatt den jobben jeg har
hvis jeg ikke var rimelig fit.

Glen flirer fornøyd og strammer overarmene sine i en
bodybuilder gest, som får både brystmuskler, biceps og
triceps til å svulme. De blir sittende i stillhet en liten
stund, før Glenn tømmer glassene sine, og reiser seg for å gå
på toalettet. I det han lukker døren bak seg, heller Anna ned
sin egen drink, griper jakken og løper ut av lokalet mens hun
sender et smellkyss mot bartenderen til farvel.

INT. ANNAS LEILIGHET - LATER

Leiligheten er fargerik og rotete, preget av halvferdige
prosjekter, en kommode er halvveis malt, bøker ligger i
stabler på gulvet, det ligger hauger av papirer og
manuskripter på stuebordet. På skapdørene henger det en rekke
post-it lapper i ulike farger med notater som Anna synes er
viktige. Anna og Geir Gloria sitter i en sofa sammen. Anna
har en flaske pils i hånden, Geir Gloria har et glas pro
secco. Anna har tatt av seg skoene, og trukket beina oppunder
seg i sofaen. Geir Gloria har på en kosedress i velour. Anna
viser hen Glens tinderprofil.

GEIR GLORIA

Han ser ut som en dust.

ANNA

Du er så fryktelig streng med menn.
Det er derfor du er singel.

Geir Gloria fnyser.

GEIR GLORIA

Det er da vel pokker ikke sant! Han ser ut som en fyr som bruker all fritiden sin på gymmen, bygge bygge, hva skal du med en sånn mann?

ANNA

Jeg vet ikke, jeg tenkte at ... Han har en hund, og så liker han kul musikk. Jeg vet ikke om han er vegetarianer, men det kan vel kanskje...

GEIR GLORIA

Har dere noen felles interesser? Han er dørvakt. Har han fullført videregående skole?

ANNA

Når ble du så forbannet straight?

Geir Gloria sukker. Han er oppgitt over Anna.

GEIR GLORIA

Jeg forstår hva du er ute etter. Men hvis du føler at du trenger en livvakt...

Anna geiper til Geir Gloria, og tar en stor slurk av øllen.

ANNA

Jeg vet at jeg er en idiot. Du trenger ikke gni det...

GEIR GLORIA

(avbryter) Angstanfall på Puddefjordsbroen - du har ikke kommet over overfallet i det hele tatt, har du vel? Du bør virkelig snakke med den kattepsykologen. Hun høres jo veldig hyggelig ut?

Anna setter på en video av et band hun liker på youtube, med høy lyd. Hun ignorerer Geir Glorias oppmodning.

EXT. LOFOTEN - DAY

Vi ser JAN OTTO(73) i arbeidsklær stå ute på en irrgroenn eng. Jan Otto ser sprek og ungdommelig ut, men et furet ansikt røper at han har levd noen år. Han har en rekke sauer rundt seg.

JAN OTTO

Ja, det er han Jan Otto?

IRIS (O.S.)
 Det er Iris Lind som ringer. (beat)
 Datteren til Lilly Lind.

Jan Otto blir helt satt ut. Han stirrer rundt seg som om noen av sauene kan hjelpe.

JAN OTTO
 Dattera til Lilly? Ho er vel ikke
 dau?

INT. IRIS SIN LEILIGHET - AFTERNOON

Iris har jobbkår på - hun har akkurat kommet hjem fra jobb. Hun vandrer hvileløst rundt mens hun snakker. Så tar hun en liten elegant vannkanne og vanner de svært velstelte plantene sine.

IRIS
 Nei, nei, overhodet ikke. (Iris tar
 sats) Men mor vil så gjerne syng
 med dere igjen. Hun har drømt om
 det så lenge, og nå - ja nå tror
 jeg tiden er inne.

JAN OTTO (O.S.)
 Synger hun fremdeles?

IRIS
 Ja, hun synger som bare det.

EXT. LOFOTEN - DAY

Jan Otto har satt seg ned på bakken.

JAN OTTO
 Vi mistet han Georg, sjarken hans
 gikk...

IRIS (O.S.)
 (avbryter) Ja. Kondolerer. Men dere
 kan kanskje få tak i en annen
 gitarist?

JAN OTTO
 Jo, det er jo ikke umulig, men hva
 tenker du på egentlig?

INT. IRIS SIN LEILIGHET - CONTINUOUS

Iris har satt seg på pulten med datamaskinen. Hun har kalenderen oppe og prøver å søke på festivaler i Nord Norge.

IRIS

Jeg tenker en spillejobb - kanskje en festival i nærheten av Lofoten, et eller annet må det da være. Dere var jo superpopulære!

JAN OTTO (O.S.)

Så ho syng, ho Lilly?

IRIS

Ja da, her går det i do re mi fa so la ti då til alle døgnets tider. (beat) jeg foreslår at du tar en prat med de andre i bandet, og sjekker om det er noen gode jobber, helst i juni så

EXT. LOFOTEN - CONTINUOUS

Jan Otto går mot bruket sitt. Dette var en telefon han aldri hadde trodd skulle komme.

JAN OTTO

I juni? Det var da faens så kort tid, vi må jo øve og...

IRIS (O.S.)

(avbryter med alvorlig stemme)
Onkel Johan ligger for døden. Vi kjører oppover hele familien. Tenk hvor flott det hadde vært for mor hvis det kunne skjedd noe hyggelig?

JAN OTTO

Ligger han Johan for døden, det visste jeg ikke! Helvete, det var trasige greier. Jo, jeg skal sjekke alt. Skal jeg ringe deg?

IRIS (O.S.)

Ja gjør det er du snill. Dette blir bra!

EXT. STI PÅ SOTRA - DAY

Iris og Anna går på tur på Sotra, over svabergene ved havet. Millie svinser rundt dem, med sin sedvanlige rosa joggedress på. Iris er kledd i praktiske, pene tur klær, mens Anna går i skjørt og ser mer "bykledd" ut. Det er en fin maidag. Iris virker veldig fornøyd, i motsetning til Anna. Av og til ser Anna bak seg, og når det kommer en mann joggende trekker hun nærmere sin mor. Iris merker at Anna er skvetten.

IRIS

Hva er det?

ANNA

Ingenting.

De går videre, Iris holder et ganske friskt tempo, og Anna, som ikke har all verdens kondisjon, peser litt.

ANNA (CONT'D)

Er det nødvendig å gjøre trening av alt? Går det ikke an å bare rusle en tur

Iris sakker farten, og peiler seg inn på en passende knaus. Der setter hun seg ned, tar fram en kanne med kakao fra sekken, og heller i en kopp til Anna. Iris har med en sprøyteboks med krem. Hun holder den spørrende fram mot Anna som nikker. Iris presser ut en kremdott på Anna sin kopp og en på sin egen. Millie ser surt på, før hun forsvinner.

ANNA (CONT'D)

Men det er så **dårlig** gjort mamma!
Jeg vet at du har arvet masse penger!

IRIS

Du får 25 000 i måneden Anna. Jeg vil gjerne støtte skrivingen din, men jeg tror ikke du tjener på...

Iris har ikke overskudd til denne diskusjonen nok en gang, ikke i det hele tatt.

ANNA

Så du skal være så jævla rik, mens jeg får nesten ingenting? Det tror jeg ikke morfar hadde likt!(a beat)
tjue tusen til en ferietur - det er **ingenting** mamma!

IRIS

Sa ikke du at du ikke kunne reise i sommer, fordi du hadde fått så kule skift på baren? Og den der nye drinken og greier?

ANNA

Jo - men nå skal Geir Gloria til Kreta i August, og da har de sagt på baren at jeg kan få fri.

Iris ser på datteren. Hun **hater** å krangle med henne. Hvis Iris kunne båret Anna på gullstol gjennom resten av livet ville Iris gjerne ha gjort det. Men hun har begynt å lure på om det kanskje ikke er så lurt.

IRIS

Du skal få pengene på en betingelse.

(MORE)

IRIS (CONT'D)

Hvis du er med mormor og meg på biltur til Nord Norge nå i juni.

Anna ser skrekkslagen ut

ANNA

Nei så faen! Det er utpressing mamma! (a beat) Kan vi ikke fly opp?

IRIS

Nei. Vi kan besøke venner på veien.

ANNA

(nedlatende) Har du venner?

Iris overhører kommentaren.

IRIS

Turist i eget land! Du har jo knapt vært nordover. Det er jo så mye flott...

ANNA

(avbryter) Men da tar det vel **mange** dager? Det er jo dritlangt opp til Lofoten.

IRIS

Det tar nok noen dager ja. Men vi kan lage en kjempekoselig familietur ut av det. Jeg tror det kan bli fantastisk. (a beat) Du vet, din bestemor kommer ikke til å vare evig så

Iris føler at hun begynner å få overtaket. Anna venter et øyeblikk, følelsene hennes kjemper mot hverandre. Millie har kommet tilbake, hun står og følger vekselvis med på moren, vekselvis på Anna. Millie ser spent og glad ut.

ANNA

Jeg kjører ikke rundt i Nordnorge i ukevis, ikke faen.

IRIS

Det er ikke nødvendig å banne så mye. (a beat) Hva med 20 000 i uken?

ANNA

Hva mener du?

IRIS

Du får 20 000 i uken for hver uke du er med. Er du med oss i 5 dager blir det 14 000, er du med i 2 uker blir det...

ANNA

(skrekkslagen) Jeg kommer ikke til å være med i **to uker** mamma! Er du sprø!

Iris og Millie smiler fornøyd, og de gjør en high five med hverandre. Anna rister på hodet – hun skjønner at nå blir det tur – hun har solgt seg – om ikke til djevelen, så i hvert fall til en familie hun i det lengste har prøvd å unngå i åresvis..

INT. BOBIL – AFTERNOON

Geir Gloria rydder og ordner i bobilen sin. Den er full av Harry Bobilstash, kunstige potteplanter, bamser og figurer. Hen putter mesteparten av dette i en kasse. Anna sitter uvirksom i salongen.

ANNA

Jeg **orker** ikke bobilferie med familien. Ikke ta det personlig – det er ikke bilen din det er noe i veien med, det er familien min... Jeg har lyst til å reise et par uker med deg til Kreta på sensommeren! (Anna gjør hula hula dans bevegelser) Det er det JEG har lyst til.

GEIR GLORIA

Jeg har ikke penger til Kreta darling, men jeg skulle gjerne vært med. Hvis jeg leier ut denne bilen et par uker, så kanskje...

ANNA

(avbryter) Hvis jeg holder ut en tur med mor og mormor (Anna ser tvilende ut) skal jeg spandere den sydenturen på deg. Men jeg skulle ønske vi kunne fly

GEIR GLORIA

Dere **trenger** denne bilen, dere må ha plass til mye bagasje. Det er kaldt nordpå vet du, du må ha med dunkåpe og votter og...

ANNA

Ikke tull, det er jo sommer

GEIR GLORIA

Dah! Nordpolen nesten! Og dere MÅ ha matchende grilldresser. Og Crocs. Gi meg kortet ditt så bestiller jeg.

Anna gir hen masterkortet sitt. Anna ser fremdeles like tvilende ut.

EXT. OG INT. JAN OTTOS SMÅBRUK - DAY

Jan Otto gir flaske til et lam. Når han er ferdig, hiver han litt kraftfor på gresset, før han rusler bort til løen. Han går opp på loftet, og etter å ha flyttet på diverse kasser og redskaper, kommer han fram til en haug med et gammelt pledd over. Han drar pleddet vekk, det er svært støvete. Der står det gamle trommesettet! Jan Otto flytter på ting, så trommesettet står riktig. Så setter han seg ned på den slitte skinnkledde krakken - noe han ikke har gjort på veldig mange år. Han blir sittende og stirre ut i luften, som om han stirrer inn i fortiden, mens kamera zoomer ut av løen, og vi ser Jan Otto gå i ett med mørket i løen, mens utenfor skinner solen og lammene leker så lystig som bare lam kan.

EXT. LILLYS HUS - DAY

Iris lukker døren på SUVen sin i gaten utenfor Lillys leilighet. Så går hun bort og ringer på.

EXT. OG INT. LILLYS HUS - MOMENTS LATER

Iris og Lilly bærer kasser og poser ned trappen og ut til bilen. Ved bilen låser Iris den opp, og de stabler kassene inn.

IRIS

Jeg skjønner ikke hvorfor pappas ting må ut så fort?

LILLY

Man må gjøre ting mens man fremdeles orker, jeg blir ikke yngre ...

Iris setter inn den siste posen, og låser bagasjerommet. Så stopper hun opp, og tar sin mor i øyensyn. Moren har rødmussede kinn av bæringen, men hun framstår i godt humør og full av virketrang. Iris trekker pusten dypt.

IRIS

Jeg gikk gjennom fars papirer.

Lilly smiler varmt;

LILLY

Tusen takk vennen min.

IRIS

Jeg fant en rekke brev. Uåpnede.

Lilly sperrer opp øynene i forbauselse.

IRIS (CONT'D)

Det er brev fra Jan Otto. Han ville dere skulle spille igjen, på en festival. (beat) Han sendte brev i flere år.

Lilly rister oppgitt på hodet.

LILLY

Det er typisk Markus. Han var så dramatisk.

IRIS

Hva mener du? Dramatisk?

LILLY

Jeg hadde ett bittelite forhold til Jan Otto da vi var veldig unge. Før jeg traff din far. Herregud Iris. Du er kanskje ikke klar over det, men din far var sykkelig sjalu. Det gjorde mitt liv...

Lilly leter etter de rette ordene. Iris stirrer på henne med store øyne.

LILLY (CONT'D)

Fattigere, er kanskje det rette ordet. Det at det var så mange ting jeg ikke kunne si, eller gjøre, før din far laget drama. Det gjorde livet mitt fattigere.

IRIS

Jeg har snakket med Jan Otto.

LILLY

Hvorfor har du snakket med Jan Otto?

IRIS

Dere har fått en spillejobb. Los Flamingos. I juni.

LILLY

Men jeg skal ikke oppover!

Iris blir irritert.

IRIS

Jeg fatter ikke hvorfor du går så i vranglås! Hadde det ikke vært kjekt og sunget igjen mamma? Jeg hørte du sa til Rose Amalie en gang at du savnet å synge.

Lilly vrir seg i ubehag.

IRIS (CONT'D)

Jan Otto ble så glad da jeg sa du ville komme oppover.

LILLY

Ble han?

Iris nikker så overbevisende hun kan.

INT. LILLYS LEILIGHET - EVENING

Iris har akkurat gått, Lilly er varm og svett. Men hun vet hun må kaste seg over telefonen, det er nå eller aldri. Hun har fått telefon nummeret til Jan Otto på en gul post-it lapp av Iris. Hun klistrer den på benken, og stirrer på nummeret. Og navnet - Jan Otto. Lilly slår sifrene. Når han tar mobilen, er det nesten så Lilly føler hun skal besvime.

LILLY

(med spak stemme) Hallo?

JAN OTTO (O.S.)

Er det deg Lilly?

Lilly kjenner igjen stemmen med en gang. Hun setter seg ned på en stol. Hun strekker seg etter vinkartongen og en brukt kaffekopp på kjøkkenbenken. Hun heller vin i koppen og glugger innpå.

JAN OTTO (O.S.) (CONT'D)

Hallo? Er du der?

LILLY

Ja jeg kom akkurat inn jeg har...

INT. JAN OTTOS HUS - CONTINUOUS

Vi er hos Jan Otto. Han bor i et hus bygget på 60 tallet, et hus som har flere praktiske enn estetiske kvaliteter. Over sofaen henger bilder som kona har brodert, og i sofaen ligger det puter med korssting. Bildene på veggen er av natur og gårdsbruk, et forstørret foto av en vær skiller seg ut; væren var Jan Ottos store stolthet. Flere plakater av Los Flamingos henger også på veggene, litt krøllete, stiftet opp, ikke i rammer.

JAN OTTO

Vi har fått en spillejobb. I xx.
Den xxxx

LILLY (O.S.)

Jeg tror ikke jeg kan

JAN OTTO

En spillejobb, Lilly. Oss. Los Flamingos. Vi skal på scenen igjen.

Jan Otto legger telefonen på skulderen, så han kan få fingrene fri til å rulle seg en rullings.

LILLY (O.S.)
Og Marit?

INT. LILLYS LEILIGHET - CONTINUOUS

Lilly har begynt å grine, men det har hun ingen planer om at Jan Otto skal få med seg. Hun holder telefonen langt vekk et øyeblikk mens hun tørker seg under øynene med tørkepapir.

JAN OTTO (O.S.)
Hva med Marit?

LILLY
Hva sier hun?

JAN OTTO (O.S.)
Hva mener du ho Marit skal si til en spillejobb? Det er en spillejobb Lilly, jeg ringer ikke før å fri til deg.

LILLY
Nei, selvfølgelig ikke

JAN OTTO (O.S.)
Nei, akkurat.

INT. JAN OTTOS HUS - CONTINUOUS

Jan Otto har tent sigaretten, han trekker inn røyken i dype drag.

LILLY (O.S.)
Røyker du fremdeles?

JAN OTTO
Nei er du gal, jeg sluttet på nittitallet.

Jan Otto holder sigaretten langt unna telefonen, som om Lilly kan høre dens blotte eksistens.

LILLY (O.S.)
Hvordan kom dette i orden da?

JAN OTTO
Nei, det var jo datteren din som ringte. Hun virker som en kjekk jente. Hun tenkte at det ville vært kjekt om - og det har jo vært etterspørsel, vet du. Mas. År etter år har de mast.

LILLY

Har de?

JAN OTTO

Ja, det har de. Men jeg tenkte jeg kunne ikke bry deg med mannen din som var syk og...

INT. LILLYS LEILIGHET - CONTINUOUS

Vi er hos Lilly. Hun står i stuen og stirrer på brudebildet av henne og Markus, med telefonen i den ene hånden, og koppen med rødvin i den andre.

LILLY

Han har bodd på sykehjem i fem år.

JAN OTTO (O.S.)

Ja. Men...

LILLY

(avbryter) Så vi skal spille da.

JAN OTTO (O.S.)

Ja. (beat) Du får komme deg opp i god tid så vi får øve. Isak har gikt i fingrene, og vi må finne en ny gitarist etter han Georg. Så det er...

LILLY

Ja. Jeg skjønner det. (beat) Det blir vel bra.

JAN OTTO (O.S.)

Det blir bra. Go go Los Flamingos!

De legger på. Lilly stirrer med store øyne mot framtiden.

EXT. FJELLSIDEN - DAY

Lilly og Rose Amalie er på vei opp på Fløyen. De er kledd i ganske vanlige byklær, men Lilly har gummistøvler. Begge har paraplyer. Lilly tar av fra grusveien og tar inn på en mindre sti. Det småregner. Lilly framstår innbitt målrettet, Rose Amalie framstår tvilende. Ingen av dem er i noe særlig form.

ROSE AMALIE

Akkurat i dag, i dette drittåret, finner du ut at vi skal komme oss i form? Kunne vi ikke ruslet en tur på Fjellveien som andre normale mennesker

Lilly går beslutsomt mot en liten glenne i skogen, der det ligger en trestamme som kan fungere som benk.

Hun drar opp en halv flaske cognac fra vesken, og flere ark i plastikk lommer. Hun gir noen ark til Rose Amalie, som har satt seg ved siden av henne. Så finner hun fram eggeglass av plast, som hun heller cognac oppi. Hun gir et glass til Rose Amalie. Begge kvinnene tømmer de små glassene. Rose Amalie blar gjennom tekstene hun har fått.

ROSE AMALIE (CONT'D)

Skal vi synge?

Lilly nikker.

ROSE AMALIE (CONT'D)

Jammen jeg kan da ikke synge

LILLY

Desto bedre.

ROSE AMALIE

Jeg trenger minst en til da.

Lilly lager påfyll til dem begge.

ROSE AMALIE (CONT'D)

Tror du ikke noen vil høre oss?

LILLY

Så du noen på veien opp hit?

ROSE AMALIE

Nei, bare han fyren som løp nedover med skum rundt munnen og utstyret på utstilling i den trange tightsen

LILLY

Nettopp. Normale mennesker er ikke ute i dag. (beat) Jeg har ventet hele livet på dette.

ROSE AMALIE

På å drikke cognac og synge med meg i skogen?

Iris ler

LILLY

Ja det og! Nei. På å få en sjanse til. Jeg har fått en sjanse til Rose. (beat) Nå synger vi.

Begge gauler Mellom bakker og berg for full hals, mens en drone filmer dem ovenfra til de blir til små prikker som forsvinner mellom trærne. Men vi kan tydelig høre stemmene deres fremdeles, den ene stemmen er høy, tydelig og klokkeklar...

INT. LILLYS LEILIGHET - DAY

Lillys har hentet ned gamle koffertene og kasser med sine egne gamle klær fra loftet. Lilly pakker opp flotte fargerike outfits, parykker og platåsko. - Vi forstår at klærne vekker minner. Hun prøver å ta på seg en kjole, men den er for trang. Hun tar på seg en blond parykk, nesten litt Dolly Parton stil, og ser på seg selv i et speil på veggen, mens hun gjør trutmunn til seg selv. Speilbildet viser en versjon av Lilly som hun nesten hadde glemt...

INT. LILLYS LEILIGHET - MOMENTS LATER

Vi ser Lilly sitte med en symaskin, hun syr ut kjolen. Andre plagg som trenger "hjelp" ligger i en haug på bordet. Lilly virker glad.

EXT. BOBIL PARKERT PÅ MØHLENPRIS - MORNING

Geir Gloria og Rose Amalie har møtt opp for å vinke trekløveret farvel. Geir Gloria og Rose Amalie har med seg flagg som de vinker med, og de drikker bobler av vinglass av plast.

Lilly er stivpyntet for avreisen. Hun klemmer Rose Amalie.

ROSE AMALIE

Håper du får en god tur kjære deg.
(beat) Det er virkelig på tide at du drar hjem.

LILLY

Er det egentlig det?

Geir Gloria gir Anna en stabel bøker som Anna skal låne. Anna bærer bøkene inn i bilen. Så bærer Anna en bag med klær inn i bilen. Iris stirrer oppgitt på henne.

IRIS

Trenger du **så** mye? Jeg sa du skulle pakke lite så...

ANNA

(avbryter) Geir Gloria sier det kan være vintertemperaturer der oppe hele sommeren, så ja, jeg trenger...

EXT. BOBIL PARKERT PÅ MØHLENPRIS - MORNING

Lilly kommer inn, hun setter seg ved salongbordet; oppspilt, og ganske nervøs. Millie setter seg ved siden av henne. Iris har satt en my little pony på bordet til henne. Men når Markus i spøkelsesform også kommer ruslende og ønsker å være med, setter Iris foten ned i døren.

IRIS
(ganske stille) Nei pappa, bare
glem det.

Markus går slukøret sin vei. Lilly reiser seg og går med
oppstilte øyne mot Iris

LILLY
Er Markus her?

Iris later som om hun er sjokkert

IRIS
Tuller du? Selvfølgelig ikke mamma.
Jeg er ikke en sånn sær synsk
kjerring heller!

Iris går tvilende tilbake til salongbordet.

Anna har stappet bøkene inn i allerede overfylte skap. Hun
setter seg i passasjeret. Iris setter seg i førersetet.
Kvinnene vinker til vennene på fortauet, starter bilen og
kjører.

EXT. FORTAU PÅ MØHLENPRIS - CONTINUOUS

Tilbake på fortauet smiler og vinker Rose Amalie mot bobilen
som forsvinner i det fjerne.

ROSE AMALIE
Det går aldri bra.

GEIR GLORIA
Nei. De kommer seg aldri til
Lofoten.

ROSE AMALIE
Jeg tviler på om de kommer seg til
Trondheim ...

Episode 2 - Jeg vil bare kjenne at jeg lever

EXT. BOBIL PÅ VEIEN - DAY

Vi ser bobilen kjøre i vakker vestlandsk natur.

INT. BOBIL - DAY

Lilly og Anna sitter ved siden av hverandre i salongen, Iris kjører, Millie sitter ved siden av moren. Anna studerer mannfolkene på Lillys sin flørte app.

IRIS

Som dere skjønner, har jeg fullstendig kontroll på reiseruten.

Anna himler med øynene til Lilly, som smiler tilbake.

ANNA

Kan vi ikke ta det litt på sparket?

IRIS

Nei! Hvis dere har spesielle ting dere vil se, så får dere argumentere godt for det. Så skal jeg vurdere å legge det inn i planen.

ANNA

Jeg vil se Atlanterhavsveien.

IRIS

Det er en omvei.

ANNA

Var det ikke du som sa at vi skulle ha en hyggelig tur sammen? Og så skal du være helt nazi?

Anna ser på appen som Lilly holder på med. Bildene av Lilly er i beste fall 30 år gamle.

ANNA (CONT'D)

(til Lilly) Du må ikke lyve om **alt** mormor. Det blir så pinlig når dere treffes.

Lilly skriver inn "65 år" under rubrikken alder. Men etter litt refleksjon, sletter hun det og skriver 60 i stedet. Anna rister på hodet.

LILLY

Camille sier jeg har hud som en 50
åring!

IRIS

Er det ikke alt for tidlig å lete
etter... Pappa er jo nettopp...

ANNA

(avbryter) Gi deg mamma.

Iris fokuserer på veien, det krever mye konsentrasjon å kjøre
en stor bil.

IRIS

(a beat) Hva slags mann vil du ha
da?

LILLY

Han må være viril.

Iris stirrer på moren i speilet og rister oppgitt på hodet.

IRIS

Du kan ikke mene at det er første
kravet?

LILLY

Det er klart det er første kravet!
Hvis ikke kunne jeg jo ha vært
sammen med Rose Amalie!

ANNA

Jeg tror du bør ha et par krav til.
Hva med hår?

Både Iris og Lilly rister på hodet.

ANNA (CONT'D)

Holdninger er jo viktig, det er jo
veldig pinlig med menn som ikke er
oppdatert på feminisme og - og han
må kunne kle seg skikkelig, og ha
god hygiene, det er så ekkelt med
svetteballelukt

LILLY

Det er en fordel om han ikke er
feit. Litt småfeit er greit, men
ikke sånn smellfeit - da beveger
han seg ikke, og da er han for lat.
Jeg orker ikke late menn.

Iris og Anna nikker, på dette punktet er alle enige.

ANNA

Og så bør han være flink å lage
mat, og kostholdsbevisst
selvfølgelig, gjerne vegetarianer
eller veganer

Nå rister Lilly energisk på hodet, mens Iris bare flirer.

ANNA (CONT'D)

Vil du være sammen med en mann som
kjøper israelsk frukt og egg fra
burhøns liksom?

Lilly ignorerer Anna.

LILLY

Han må ha selvironi. Det er så
slitsomt med selvhøytidelige folk.

Iris nikker, men Anna synes ikke dette er så viktig;

ANNA

Han kan jo stille høye krav til seg
selv, da er det ikke så rart om han
ser ned på andre som ikke gidder å
stille krav til seg selv.

LILLY

Dere ungdommer er så selvsentrerte!
Det er ikke sjarmerende. Og du har
alt for mange krav Anna. Du treffer
aldri en mann på den måten.

Lilly er fornøyd med profilen hun har laget, og sender den
inn.

EXT. NÆRBUTIKK LOFOTEN - DAY

Jan Otto kommer kjørende inn på parkeringsplassen med
traktor. Han parkerer og får øye på Grethe som akkurat holder
på å laste varer inn i bilen sin. Jan Otto går mot henne med
raske skritt.

JAN OTTO

(roper) Grethe!

Grethe skal akkurat sette seg inn i bilen, men hun venter når
hun hører navnet sitt.

JAN OTTO (CONT'D)

Er han Johan skikkelig syk?

Grethe ser undrende på han.

GRETHE

Nei, han er nå mest plaget med
latskap og udugelighet, men det er
kanskje ikke det du har i tankene?

Jan Otto tenker seg om et øyeblikk.

JAN OTTO

Det var da bra det da. (beat) Lilly
kommer oppover. Og jentungen. Og
jentungen til jentungen.

Grethe stirrer på Jan Otto med store øyne, hun kan ikke tro
det.

GRETHE

Hun har ikke ringt, ikke om
begravelsen eller noe, hun...

JAN OTTO

(avbryter) Hun ringer nok.

GRETHE

Hvorfor kommer hun nå? Jeg har bedt
henne komme oppover i årevis, men
hun har aldri hatt tid til oss selv
om...

JAN OTTO

(avbryter) Los Flamingos. Vi skal
ha en spillejobb på...

Han blir avbrutt av Grethe som ler høyt og hjertelig

GRETHE

Du tuller! Han Georg er jo dau og
Isak har vel knapt fingre til å
smøre smør på brødskiva, og du...

Jan Otto blir indignert - han vil ikke høre hva som er feil
med ham selv, kjenner han Grethe rett, er listen lang. Så han
snur seg vekk og går mot butikken.

GRETHE (CONT'D)

Når kommer de da?

Jan Otto svarer ikke, han går inn i butikken. Dørene lukkes
bak ham.

INT. BOBIL - DAY

Lilly viser Anna en mann som har gitt respons på flørteappen.
Anna gir en bekreftende grimase; han ser ikke så verst ut.

ANNA

Og så holder han til i Ålesund? Men
55? Er ikke det litt ungt?

Lilly overhører dette; hun tekster ivrig med sin ikke særlig effektive teksteteknikk.

INT. BOBIL - LATER

Anna sitter og halvsover bak i salongen. Millie sitter ved midtgangen. Lilly sitter ved siden av Iris i passasjerstet.

IRIS

(stille) jeg kan ikke fatte at du
tenker på å date en mann når pappa
...

LILLY

(avbryter irritert) Hvor lenge skal
jeg bare tenke på en død person
tenker du? Hva synes du er passe?
Ti år? Ti år med full konsentrasjon
på den døde?

IRIS

Nå er du slem!

LILLY

Nei, det er jeg ikke. Du har
trukket dette alt for langt. **Alt**
for langt!

IRIS

Jeg kan **aldri** glemme Millie, hun
vil alltid være datteren min. Jeg
kan ikke bare ...

LILLY

(avbryter) slippe henne? Du må
slippe henne Iris! Hun er ikke her
lenger! Du blir en gammel kjerring
før tiden, og det er ikke
rettferdig overfor Anna heller, jeg
tror du bruker mer tid på Millie
enn du gjør på henne!

Anna har våknet nå, hun sitter og følger samtalen med et sjokkert uttrykk i ansiktet. Iris er både sint og trist, og det renner tårer fra øynene hennes. Millie ser rasende ut.

De kommer til en rett veistrekning. Lilly reiser seg og går bak over i bilen.

IRIS

(nesten skriker) Mamma da! Du kan ikke gå mens jeg kjører!

Lilly overhører henne, hun åpner kjøleskapet og tar ut en kartong med hvitvin. Så ser hun spørrende på Anna, som nikker bifallende. Millie står ved siden av. Lilly åpner et skap der det står noen hvitvinsglass. Millie strekker seg opp, og rekker så vidt å feie et par av dem ut av skapet så de faller mot Lilly og ned på gulvet og knuser. Millie smiler fornøyd, men så går alt fort.

Iris trækker på bremsen ved lyden av det knuste glasset, og Lilly fyker forover og faller i midtgangen. Hun slår seg, og skjærer seg på det knuste glasset. Iris parkerer hastig i veikanten. Hun reiser seg for å hjelpe moren, men Anna har allerede fått bestemoren opp i et sete.

IRIS (CONT'D)

Jeg fatter ikke at du kan være så uforsiktig mamma!

LILLY

Jeg var ikke uforsiktig...

IRIS

Anna, det ligger et brett med kost bak i garderobeskapet, henter du det?

Iris har grepet en pute med medisinsk utstyr som lå i en hylle over et vindu. Anna prøver å plukke glasskår opp i hånden.

IRIS (CONT'D)

Anna da, du kan skjære deg, du må hente...

Iris dytter en bomullsdott med pyrisept på en skramme på Lillys hånd, og setter på et plaster. Anna tar en våtserviett og tørker opp blodet og de minste skårene fra gulvet. Millie står i bakgrunnen, og ser ut som om hun plages av dårlig samvittighet.

Iris går fram og setter seg igjen. Lilly sitter litt utslått i det ene setet i salongen. Anna tar to kaffekopper og heller dem breddfulle med vin, før hun smetter vinen på plass igjen i kjøleskapet. Så skåler hun med Lilly som smiler svakt.

EXT. CAMPINGPlass LOFOTEN - DAY

ISAK (69) går rundt på campingplassen sin og gjør forefallende arbeid.

Han henger et **Out of order** skilt på en strømstolpe, tømmer boss, og nikker vennlig til gjestene. Det er relativt mye folk på plassen allerede, tyskere og ungdommer med surfebrett stående utenfor de gamle, billige varebilene sine.

EXT. CAMPINGPlass LOFOTEN - LATER

Jan Otto kommer ruslende akkurat i det Isak laster noen svarte boss-sekker på en henger. Isak stopper opp og tar av seg arbeidshanskene, gnir et par av de hovne fingrene fingrene mens han smiler til kompisen.

JAN OTTO

Vi har fått en spillejobb.

Isak måper. Jan Otto ser helt alminnelig avslappet ut. Isak rister tvilende på hodet.

JAN OTTO (CONT'D)

Jo, vi har det.

ISAK

Vi kan ikke spille uten Georg, og ikke minst, uten Lilly! Vi kunne kanskje laget et bluesband, der du kunne breket et bar låter men...

JAN OTTO

(avbryter) Lilly kommer. Og vi må da kunne finne en...

ISAK

(avbryter) Kommer Lilly? (flirer)
Det tror jeg ikke før jeg får se det.

Jan Otto nikker, han skjønner hva Isak mener. Lilly har ikke akkurat tråkket ned dørene deres de siste 45 årene.

Isak ser på hendene sine. Jan Otto ser også på dem.

JAN OTTO

Tror du du kan klare det?

Isak trekker på skuldrene, mens han bøyer seg ned for å klappe border collien NATTEVAKTEN som akkurat kom svinsende.

ISAK

Det må vel gå...

JAN OTTO

Go go Los Flamingos!

Et drone kamera zoomer ut fra gutta på campingplassen, og vi ser stranden, brenningene, surferne, og en masse måker som segler på vinden.

EXT. ÅLESUND - EVENING

Kvinnene parkerer på en bobilparkering som ligger i Ålesund sentrum. Lilly stresser litt med å parkere med riktig avstand til de andre bilene osv. Anna er utålmodig. Når bilen stopper tar hun opp en sminkepong og et lommespeil fra sekken sin, og fikser litt på sminken.

IRIS
(til Anna) blir du med og ser på
jugendhusene?

ANNA
Nei. Jeg setter meg og skriver på
en kafé.

Lilly nikker bifallende, mens Iris ser skeptisk ut.

IRIS
Treffer du oss til middag etterpå
da? Klokken 20.30? Ellers blir det
veldig sent...

Anna trekker på skuldrene. Så griper hun dressjakken sin, tar på seg sekk og forlater bilen.

EXT. GATE MED JUGENDHUS, ÅLESUND - EVENING

Iris og Lilly spaserer i en vakker brosteinslagt gate. Det er mange turister rundt dem, som tar bilde av hverandre og de gamle, velstelte murbygningene.

LILLY
Tenk at Anna ble med! Jeg hadde
aldri trodd Anna ville bli med
frivillig.

Iris gransker påfallende grundig et kart over Ålesund sentrum på mobilen.

LILLY (CONT'D)
Det var kanskje ikke frivillig?

Iris trekker på skuldrene.

IRIS

Tenk at dere skal spille igjen! Vi får komme oss oppover så raskt som mulig så dere får god tid til å øve

Lilly ser granskende på sin datter.

LILLY

Hvorfor er dette så viktig for deg egentlig?

IRIS

Jeg tenkte du ville bli glad? Glad for å synge igjen?

Lilly tror ikke det er dette som motiverer Iris, men hun sier ingenting, hun går heller bort og ser på plaggene som henger på et stativ utenfor en butikk. Et av dem er en fargerik sommerkjole som nesten kunne vært laget på 70 tallet. Hun løfter den opp og viser den til Iris, som nikker bifallende. Lilly tar med seg kjolen og går inn i butikken for å betale.

INT. JAN OTTOS HUS - AFTERNOON

Jan Otto hører på Los Flamingos gamle slager mens han lufttrommer. Kona MARIT (69) kommer inn, hun ser på ham en stund. Jan Otto ser ganske morsom ut, men Marit ser sur og bekymret ut.

EXT. ÅLESUND KAFE - EVENING

Anna går inn på den første og beste kaféen hun finner.

INT. ÅLESUND KAFE - MOMENTS LATER

Anna sitter ved et bord med pcen oppslått. Hun blar i bøker om skriving som ligger på bordet ved henne, og scroller litt opp og ned i dokumentet sitt, men hun skriver ikke noe. Hun virker rastløs.

INT. ÅLESUND KAFE - LATER

Anna har kjøpt seg en øl, og humøret har kommet seg noe. Hun skriver en setning;

"Aina hadde vondt i magen av alle hemmelighetene. Det var som om hun hadde spist for mye sterk mat - det sved og ulmet som en vulkan"

Anna sletter "- det sved og ulmet som en vulkan" og skriver; "Kanskje er det på tide å leve ærligere." Og så skriver Anna med store bokstaver; "MEN HVORDAN GJØR MAN DET EGENTLIG?" I det hun taster den siste setningen, dunker en forbipasserende kvinne i politiuniform så vidt bort i Anna i det hun går forbi. Kvinnen (ISABELLE 29)- balanserer en stor kaffelatte og et fat med en sandwich på. Kvinnen er høy med rene trekk, ingen sminke, håret i en stram hestehale. Øynene hennes er fantastiske.

ISABELLE

Unnskyld!

Anna nikker tilbake; ingen skade skjedd. Anna smeller igjen pcen. Hun sitter og glaner litt rundt seg mens hun drikker opp øllen. Blikket hennes trekkes mot politikvinnen. Isabelle sitter rakt og virker oppmerksom på alt rundt seg.

Anna pakker ned pcen og forlater kafeen. Hun går over gaten, der er det en butikk som får henne til å trekkes mot vinduet. Anna studerer et par fargerike joggesko, da en hånd griper tak i armen hennes bakfra. Anna får umiddelbart panikk; hun skriker av full hals og siger sammen på bakken mens hun holder armene foran ansiktet

Mannen som tok tak i henne er en narkoman tigger, JONNY (ca. 40). Jonny ser sletten ut, han har en pappkopp i hånden, og et pappskilt med "Vips meg" og et temmelig uleselig nummer festet til jakken med en sikkerhetsnål. Jonny står som forsteinet og stirrer måpende på Anna. Anna tar ikke inn over seg at hun slett ikke blir overfalt.

I samme øyeblikk kommer Isabelle løpende i lange byks.

JONNY

Jeg gjorde ingenting Isabelle!
Kryss på halsen og...

Isabelle setter seg ned på huk mellom Jonny og Anna.

ISABELLE

(til Anna med veldig rolig,
behagelig stemme) Hvordan går det
med deg?

Jonny snur seg for å gå. Isabelle griper lynraskt fatt i foten hans.

ISABELLE (CONT'D)

Jeg har sagt til deg før at du kan
skremme folk Jonny! Du må TENKE
litt!

JONNY

Jammen...

Jonny ser slukøret ned på Anna som virker mer fortvilet enn redd nå; det renner tårer ned over kinnene hennes.

JONNY (CONT'D)

Unnskyld da...

Isabelle slipper foten hans, og fanger blikket til Anna.

ISABELLE

Vil du bli med inn igjen på kaféen?

Anna ser bort på kaféen. Det er ingen tvil om at flere har fått med seg opptrinnet, de står og stirrer på dem. Det gjør også flere nysgjerrige mennesker i gaten. Anna rister på hodet.

EXT. BENK I HAVNEN - LATER

Anna og Isabelle sitter på en benk i havnen.

ISABELLE

Vil du fortelle hva som skjedde?

ANNA

Han fyren tok meg i armen.

ISABELLE

Ja, jeg så det. Men det er noe mer, er det ikke?

Anna studerer en kråke som spankulerer på bryggen. Hun har ikke lyst til å snakke om det. Samtidig HAR hun lyst til å snakke om det.

ANNA

Jeg var med på en klima-demonstrasjon hjemme i Bergen for noen måneder siden. Det var et stort arrangement, og vi gikk gjennom sentrum.

Anna studerer fremdeles kråken. Innimellom sender hun stjalne blick mot Isabelle, som framstår svært rolig og samlet.

ANNA (CONT'D)

Etterpå da jeg gikk hjemover var det en fyr som gikk bak meg. Jeg tenkte ikke på det. Det var ikke sent. Jeg gikk ved muséene der ved Lille Lungegårdsvann.

(MORE)

ANNA (CONT'D)

Jeg gikk og bar på en plakat der det sto "Redd klima - redd framtiden". Jeg bar den under armen, tenkte den kunne brukes flere ganger. Den var ganske fin egentlig.

Isabelle tar et lite blick på klokken sin, hun har en avtale, og kommer til å bli sen.

ANNA (CONT'D)

Så slo han meg ned. Bam. Så lå jeg på bakken. Han tok plakaten og knuste den mens han skrek "jeg skal faen meg kjøre bil så mye jeg vil uten at du skal bry deg din jævla fitte!"

Isabelle stirrer sjokkert på Anna.

ANNA (CONT'D)

Så sparket han meg i magen, men akkurat da kom det noen folk fra Festplassen. Så da løp han.

ISABELLE

Meldte du det?

ANNA

Ja, selvfølgelig. (beat) Nå har jeg problemer med å ha folk bak meg. Menn. (beat) Og ha menn bak meg.

ISABELLE

Jeg er dessverre nødt til å gå. Men du må gjerne ringe meg hvis du trenger noen å snakke med. Når som helst...

Skyter det en anelse rødme opp i kinnene til Isabelle? Hun gir Anna et kort med navn og telefon nummer på. Så reiser hun seg, og nikker til adjø, før hun går vekk med lange, raske skritt.

ANNA

(roper etter henne) Takk for hjelpen!

Anna er rolig nå. Hun tar opp et lommespeil fra vesken, og fikser litt på sminken. Det trengs.

INT. ÅLESUND PUB - EVENING

Lilly sitter på et bord i en ganske brun pub, sammen med mannen fra datingappen; JENS (70). Lilly ser svært velstelt ut, hun har den blonde pene parykken på, og den nye kjolen hun kjøpte med datteren tidligere. En hyggelig KELNER(45) kommer bort til bordet med en halv liter pils til Jens, og et glass rødvin til Lilly. Lilly smiler og nikker til takk, Jens overser kelneren fullstendig. Kelner begynner å vaske av nabobordet.

JENS

Du er jo ikke 60, det er nå ganske åpenbart.

Iris smiler.

IRIS

Du er vel ikke 55! (fniser) Du ligner ikke så mye på bildet du la ut du heller.

Lilly ler hjertelig. Jens ler ikke.

JENS

Jeg vet hvem du er. Jeg syntes det var noe kjent med deg, men jeg klarte ikke plassere deg. Det er jo VELDIG lenge siden du var litt kjent.

Lilly smiler, og venter på et kompliment eller to som ikke kommer. Hun ser på hendene hans. Jens er skitten under neglene.

LILLY

Jobber du ute?

JENS

(bestyrtet) Nei, hva tar du meg for! Jeg er jo pensjonist nå, men da jeg jobbet, var jeg butikksjef.

Jens setter opp et selvtilfreds smil. Men så blir han alvorlig.

JENS (CONT'D)

Jeg synes det er greit å si ting som de er.

Lilly nikker, det er hun helt enig i.

JENS (CONT'D)

Jeg er ikke interessert i å treffe
kvinner på din alder. Seksti er min
absolutte øverste grense. (beat)

Jens reiser seg og hekter av jakken sin fra stolryggen. Lilly er litt satt ut. Jens nikker kort, før han går. Lilly vet ikke om hun føler seg sint, eller lei seg. Skuffet er hun i hvert fall. Da møter hun blikket til Kelner, som har overhørt det hele.

LILLY

Tror du jeg kan få en gintonic?
Kanskje en dobbel?

KELNER

Klart det, jeg kan lage den i et
stort glass.

INT. ÅLESUND PUB - MOMENTS LATER

Kelneren kommer med et svært glass med gintonic, pyntet med sitron, en blomst og en liten papirparaply på toppen. Lilly må smile.

KELNER

Jeg må bare få si - jeg er en stor
fan av deg.

Lilly blir overrasket.

LILLY

Jammen du er jo så ung?

KELNER

(flirer) ikke SÅ ung! Mor hadde
platen din hjemme, hun spilte den
hele tiden. Hun var så glad i å
danse til den. Hun lærte meg å
danse sving før jeg begynte på
skolen!

Lilly tar en god slurk av det svære glasset, og føler seg med ett blid og ovenpå igjen.

INT. BOBIL - LATER

Iris sitter og jobber på pcen ved salongbordet. Anna sitter i passasjerstet og leser en bok, med et glass vin stående på dashbordet.

Da tar det i døren, og Iris og Kelner kommer inn.

LILLY

Hei jenter, dette er?

Lilly ser spørrende på Kelner

KELNER

Atle.

Kelner ser litt sjenert ut.

LILLY

Jeg har altså fått besøk, dere får ta dere en tur ut.

IRIS

Du tuller! Det er jo sent og...

Lilly ser på datteren med en mine som tydelig sier at hun ikke tuller. Lilly går bort og begynner å trekke for gardinene. Anna flirer, hun griper jakken sin, og skal til å gå ut av bilen, da hun snur seg og går til kjøleskapet og tar ut en kartong med vin. Hun putter den i et nett, sammen med to papirkopper. Iris tar jakken og vesken sin og går ut hun også, temmelig irritert, med Millie på slep.

EXT. PÅ BENK I HAVNEN ÅLESUND

Iris og Anna sitter på en benk i havnen, med vin i hver sin papirkopp. Millie løper rundt og får måkene til å lette. Anna er ganske pussa. De kan se bobilen fra der de sitter. Etter en liten stund ser de at bilen duver som en pram i bølgene. Anna fniser. Iris rister oppgitt på hodet.

ANNA

Nå må ikke du være så uber streit mamma. Mormor må da få lov til å ha seg hvis hun vil

IRIS

I bobilen? Vår bobil, jeg kan ikke skjønne at...

ANNA

Hvis du hadde vurdert å ha deg i ny og ne hadde du kanskje skjønt det.

Iris skjærer en grimase og ser på sin datter.

ANNA (CONT'D)

Synes du heller hun skulle hatt seg på et gatehjørne?

Anna ler, og Iris må smile. Så velger Iris å fokusere på sin datter.

IRIS

Hvordan har **du** det for tiden?
(beat) Sånn egentlig?

ANNA

Er det sånn kattepsykologen
snakker?

Iris trekker på skuldrene.

IRIS

Er det ikke slik voksne mennesker
snakker?

Anna svarer ikke, hun drikker vin og ser på måkene som kaver en del.

IRIS (CONT'D)

Jeg vet at jeg har vært litt mye
til tider Anna. Jeg forsøker
virkelig å ikke mase og blande meg
(Iris får tårer i øynene) men jeg
er så fryktelig glad i deg. Og redd
for at noe skal skje med deg.

Anna får dårlig samvittighet for at hun er så avvisende overfor moren.

ANNA

Jeg tror jeg er i en
kvartlivskrise.

Iris må ta seg sammen for ikke å sette opp en skeptisk grimase. I stedet heller hun ned på litt vin fra koppen, og forsyner seg med mer fra kartongen. Iris lar bevisst være å si noe, for å tvinge Anna til å utdype videre.

ANNA (CONT'D)

Ja. Jeg vet at du helt sikkert
synes det høres teit ut. Men det er
annerledes å være ung i dag enn da
du og mormor var unge.

Nå Iris klarer ikke å la være å si noe.

IRIS

Ja, alt er mye vanskeligere i dag,
er det ikke slik? Hva er det krisen
består i da?

ANNA

(puster tungt, og får tårer i øynene) Jeg har ikke klart noe ordentlig. Lillian er allerede ferdig på Juss, og Beate er snart ferdig dyrlege og (beat) jeg blir refusert **hele** tiden. Jeg kan jo ikke si at jeg er forfatter når jeg ikke er publisert. Og baren, vel det er jo bare - kanskje jeg skulle gjort noe helt annet, noe som mennesker faktisk har bruk for, blitt sykepleier eller

IRIS

Du har jo alltid veldig flink med språk... Kunne du tenke deg å bli lærer kanskje?

Anna rister kraftig på hodet. De drikker litt i stillhet. Det er vakkert i vågen, blide folk er ute og spaserer. Noen fulle unge menn går forbi. De kaster lange blikk etter Anna.

IRIS (CONT'D)

Er det alt som plager deg?

ANNA

Er det ikke nok?

IRIS

Jo - jeg mente bare - det at pappa døde...

ANNA

Det er selvfølgelig trist, men mamma, jeg kan nesten ikke huske hvordan han var da han var frisk.

IRIS

Og - Millie?

ANNA

Er hun her?

Iris nikker.

ANNA (CONT'D)

Jeg savner selvfølgelig Millie! Men jeg går ikke og tenker på henne HELE tiden.

Millie står og ser granskende på ANNA nå.

ANNA (CONT'D)

Jeg tenker en del på ulykken
selvfølgelig.

Iris ser overrasket på henne.

IRIS

Jeg trodde du ikke husket den? Du
sa at du...

ANNA

(avbryter) husker og husker. Man
går nå og grubler.

IRIS

Grubler på hva da?

Anna trekker på skuldrene.

ANNA

Om den kunne vært unngått
selvfølgelig.

IRIS

Hva mener du? Er det noe du ikke
har fortalt?

Iris er i ferd med å ase seg opp, men i det samme ser de
Kelner Atle gå ut av bobilen. Det er signalet som får Anna
til å reise seg, og med litt ustøe skritt sikter hun seg inn
på bobilen.

IRIS (CONT'D)

(Roper) Hva kunne vært unngått? Hva
er det du husker?

Men samtalen er over for denne gang.

INT. BOBIL - MORNING

Kvinnene har hver sin billige sandwich og Narvesen kaffe.
Iris kjører. Millie sitter ved siden av henne, Lilly og Anna
sitter i salongen.

ANNA

Vi kunne da ha gått på en kafé
mamma.

IRIS

Etter at du brukte timer på å stå
opp?

ANNA

Jeg må da få lov å stille meg!

Anna ser på Lilly for bekreftelse, men Lilly fokuserer på kaffen sin.

IRIS

Og hva var vitsen med det der i går mamma? Det var SÅ pinlig!

LILLY

Pinlig for hvem?

Iris bare rister på hodet.

LILLY

(alvorlig) Jeg vil bare kjenne at jeg lever Iris. Du burde prøve det av og til.

IRIS

Prøve å ha meg med fremmede menn? Nei takk!

LILLY

Nei, du må jo gjøre det du trenger for å føle at DU lever...

INT. BOBIL - LATER

Nå er det Anna som kjører. Hun sitter ganske anstrengt, mens Iris sitter ved siden av henne, og prøver å la være å kommentere kjøringen til datteren.

Lilly dupper nesten i salongen.

ANNA

Men da tar vi Atlanterhavsvegen da.

Iris nikker.

IRIS

Jeg synes vi skal besøke Emilie Hansen. Hun bor jo der mamma. Der var jo bestevenninner. Husker du jeg fikk den snakkebukken av henne?

LILLY

Jeg synes heller vi skal fokusere på å kjøre til Trondheim.

IRIS
 Jammen Emilie bor jo like ved
 Atlanterhavs...

LILLY
 (avbryter) Nei.

Iris sender moren et undrende blikk i speilet, men lar emnet ligge.

ANNA
 (entusiastisk) Vi skal i hvert fall
 ta bilder!

INT. BOBILEN VED ATLANTERHAVSVEGEN PÅ PARKERINGSPLASS - DAY

De har parkert. Anna har funnet fram tre matchende grilldresser, og tre par med crocs i glorete farger. Hun holder klærne opp mot Iris

ANNA
 Dette blir flotte bilder dere!

IRIS
 Ikke med de klærne der, det kan du
 bare glemme.

ANNA
 Mamma da! Slipp deg litt løs for en
 gangs skyld!

Iris snøfter, men hun må smile litt av Annas entusiasme, og hun tar i mot en av dressene.

EXT. ATLANTERHAVSVEGEN - DAY

De tre kvinnene har på seg de matchende grilldressene og crocsene nå. De prøver å finne de mest instagramvennlige stedene og fotografere. Lilly poserer som om hun aldri har gjort annet, Iris ser mer utilpass ut.

ANNA
 Det ser bra ut men - hadde du ikke
 med den fine parykken mormor?

LILLY
 Å jo! Den glemte jeg. Kunne du...

ANNA
 Klart! Jeg løper og henter den!

Iris gir Anna nøkkelen, og hun løper for å hente parykken. Bilen står parkert utenfor syne.

EXT. ATLANTERHAVSVEGEN - MOMENTS LATER

Lilly har på parykken. Anna har bedt en ENGELSK TURIST om å fotografere dem, så de tre kvinnene poserer sammen på ulike måter. De ler og koser seg.

IRIS

Nå er det på tide å dra. Vi ligger etter skjema.

Kvinnene går i retning bilen.

EXT. PARKERINGSPLASS - MOMENTS LATER

De tre kvinnene står der de parkerte bobilen. Men det er ingen bobil der. Det er flere andre biler, mest utenlandske turister.

Kvinne er først forvirrede.

IRIS

Flyttet du bilen?

Anna Rister på hodet. Iris ser granskende på datteren.

IRIS (CONT'D)

Men du har nøkkelen? Vis meg nøkkelen!

ANNA

(krymper seg) Jeg glemte å låse mamma. Jeg skyndet meg!

IRIS

Hvor er nøkkelen da?

ANNA

Den står sikkert i døren.

Iris brøler av sinne. Millie, som sterkt misliker krangler forsøker å forsvinne.

IRIS

Ikke prøv deg Millie! Du blir her! Kunne ikke du gjort noe? Passet bilen eller skremt hvem det nå var som... AAARGH!

Et par eldre turister som har parkert like ved kommer løpende til. De har med en lubben labrador i bånd.

ELDRE TURIST MANN
Is something wrong?

IRIS
Yes! Our camper is stolen!

ELDRE TURIST MANN
Stolen? Are you sure!

IRIS
Of course I am sure, can you see it anywhere?

Den eldre turisten ser skrekkslagen ut. Kvinnen som sikkert er hans kone ser også bekymret ut.

ELDRE TURIST KVINNE
Was it an old camper with a flamingo sticker?

Alle kvinnene nikker.

IRIS
Yes! Did you see who stole it?

ELDRE TURIST KVINNE
Well, there was two young men, well rather young, maybe about forty years of age. They talked to our dog. We said they had a nice camper, and they said they liked it a lot.

Iris stirrer på den eldre damen med åpen munn. Anna er glad for at fokuset ikke er på henne. Lilly sjekker hva hun har med seg i håndvesken, heldigvis har hun lommespeil, leppestift, telefon og penger.

LILLY
(til Iris) Hva skal vi gjøre?

IRIS
Vi må ringe til politiet. Vi får begynne med det.

ELDRE TURIST MANN
Is there anything we could do for you?

Iris rister på hodet, og turistene går for å ta bilder.

ANNA

Jeg kan ringe politiet.

Iris ser litt overrasket på datteren, men nikker. Anna går litt vekk fra de andre og taster et nummer på telefonen. Det ringer knapt, før Isabelle tar den.

ISABELLE (O.S.)

Hei, Anna, så hyggelig.

ANNA

Hei. Bilen vår er stjålet!

ISABELLE (O.S.)

Hva? Bobilen? Hvordan skjedde det?
Er dere trygge?

ANNA

Jada. Vi er trygge. Jeg glemte nøkkelen i døren, vi tok bilder på Atlanterhavsvegen.

ISABELLE (O.S.)

Oi da.

ANNA

Ja. Oi. Dobbel oi.

ISABELLE (O.S.)

Jeg skal melde det videre til lensmannen der dere er. Så ringer han dere opp litt senere. Har du nummeret på bilen?

EXT. CAMPINGPlass LOFOTEN - DAY

Isak tar bilder av to glade turister som poserer med en stor fisk foran campingbilen sin. Så går han inn i huset sitt, som ligger ved innkjørselen til campingplassen.

INT. ISAKS HUS - DAY

Isak sparker av seg de svarte kloggene og går inn i stuen. Han hekter en støvete og skitten gitar ned fra veggen. Fingrene hans er vonde og krokete. Isak går ut på kjøkkenet og lager seg et glass vann, han svelger en smertestillende tablett, og lager seg en kopp instant kaffe før han går til bake til gitaren - den er ustemt som fy. Like etter kommer sønnen hans; LILLE ISAK(30), en mann som er en god del høyere enn sin far, trampende inn i stuen. Lille Isak blir stående og stirre på faren sin, han er helt oppslukt av gitaren

LILLE ISAK
Hva driver du med?

Isak besvarer ikke det tåpelige spørsmålet.

LILLE ISAK (CONT'D)
Etter alle disse årene? Hva skjer?
(beat) Du sa du ikke kunne spille
lenger?

ISAK
(sliter både med grepene, finger-
tuppene og de stive fingrene) Jeg
får da prøve...

Isak lirer av seg noen akkorder som ikke lyder så verst.

INT. JAN OTTOS HUS - DAY

Jan Otto sitter og blar i et gammelt fotoalbum. Han finner et bilde der han og Lilly står tett omslynget og smiler fra øre til øre. Han studerer bildet, husker situasjonen, husker følelsene. Når han hører Marit komme ned trappen, smeller han raskt albumet igjen, og legger det på bordet under en avis, og begynner å fikle med fjernkontrollen i stedet.

EXT. PARKERINGSPLASS - LATER

Kvinnene sitter på et rasteplass bord. Stemningen er dårlig. Rundt dem er blide travle turister i gang med kartlesing og måltidene sine. Anna stirrer misunnelig på en frodig kvinne fra en tysk bobil, som bærer ut et herremåltid.

ANNA
Jeg er sulten.

IRIS
Vi får høre hva politiet sier.

Det begynner å bli litt kjølig, og Anna begynner å hoppe litt for å holde varmen.

ANNA
Kanskje vi kan begynne å gå? I
stedet for å bare sitte her?

Da andre to svarer ikke noe til dette.

LILLY

Det er nå godt vi er i Norge. Her er et trygt å sitte sånn på en veiskulder. Hadde vi vært i Spania hadde vi sikkert blitt ranet.

IRIS

Er du helt sløkket mamma? Vi har jo nettopp blitt ranet!

ANNA

Jeg ville mye heller ha vært i Spania! Det hadde vært et eventyr det. Sangria. Serveza.

IRIS

Er det det som sitter igjen etter all spansk på skolen?

ANNA

Men du bestemor, er vel lei av å reise til Spania, etter alle gangene du har vært der?

Lilly vrir litt på seg.

LILLY

Jeg synes du bør ringe til lensmannen Iris. Vi kan ikke sitte her hele...

ANNA

(avbryter) Hvor i Spania pleide du å reise?

Iris tar fram telefonen, og går litt vekk fra de andre.

ANNA (CONT'D)

Hvorfor vil du ikke snakke om Spania? Er det fordi mamma er så sur?

LILLY

Hva mener du?

ANNA

Mamma er jo så sur fordi hun ikke fikk være med.

Lilly stirrer på Anna med store øyne.

LILLY

Det visste jeg ikke. (beat) Jeg var aldri i Spania Anna. Iris kunne ikke være med.

Iris, som vi har hørt mumle i bakgrunnen, kommer bort til dem.

IRIS

Lensmannen har gitt beskjed til campingplassene i nærheten, og alle politi og taxisjåfører har øyne og ører åpne. Men det tar nok tid før vi får bilen igjen. Lensmannen anbefaler en campingplass ikke langt her fra, de har hytter. Vi kan ta en taxi dit.

LILLY

Nei.

IRIS

Nei?

LILLY

Jeg drar til Trondheim.

IRIS

Vi kan da ikke ta taxi helt til Trondheim, er ikke det litt...

Lilly reiser seg resolutt, går bort til veikanten, og stiller seg opp for å haike. Iris rister oppgitt på hodet.

IRIS (CONT'D)

Du står på feil side av veien mamma.

Lilly går nonchalant over veien og stiller seg på den andre siden.

ANNA

Mormor sa at hun aldri har vært i Spania.

Nå er det Iris sin tur til å gjøre store øyne.

IRIS

Du misforsto sikkert noe.

Anna rister på hodet.

IRIS (CONT'D)

Jammen jeg fikk jo kortene.

ANNA

Ja, jeg husker de fine kortene med flamencokjoler mormor sendte deg fra Syden. Jeg fikk jo nesten ikke lov å ta på dem.

Iris svelger; liker ikke å tenke på dette.

ANNA (CONT'D)

Og du var så lei deg for at hun var så mye vekke, og at ikke du fikk være med.

IRIS

Neida, det var ikke slik. Jeg...

ANNA

Jo, slik var det. Du har fortalt det så mange ganger! Det var derfor du alltid tok meg og Millie med på alle reisene dine, fordi vi ikke skulle føle at vi ble forlatt.

Mor og datter ser på hverandre. Iris har tårer i øynene. Millie holder henne hardt i hånden.

ANNA (CONT'D)

Så hvis mormor ikke var i Syden alle de gangene, hvor var hun da?

Spørsmålet blir hengende i luften.

Iris fokuserer igjen på sin mor, som står og haiker - som om det er noe hun alltid pleier å gjøre.

IRIS

Mamma! Hva driver du med egentlig?

LILLY

Ser du ikke det?

IRIS

Vi må finne et sted for natten.

LILLY

Jeg skal til Trondheim.

IRIS

Nå?

LILLY

Ja, nå.

IRIS
Mamma, ingen haiker lenger.

Lilly ignorerer henne. Hun slenger litt på håret, og stiller seg opp i en flott positur.

IRIS (CONT'D)
(Ironisk) Skal vi gjemme oss bak en busk kanskje?

Anna ser forbauset på moren; kjenner ikke til haikekulturen.

IRIS (CONT'D)
Neida. Bare stå der dere. Men prøv å ikke se så sur ut Iris! Ingen vil ha sure folk i bilen.

Like etter kjører et svært flak av en gammel amerikansk bil inn til siden like ved dem. Lilly bøyer seg ned og ser inn vinduet. En kjekk eldre kar, JORALF (70) med en svær bart smiler mot henne fra førersetet.

JORALF
(på trøndersk) Nei døven, er et ikke selveste Lilly Los Flamingos? Nei det må jeg si!

Joralf stuper ut av bilen og løper rundt, så han kan åpne døren galant for Lilly, som kokett setter seg inn på passasjeretsetet. Så åpner han baksetedøren, for å slippe inn Iris og Anna. Anna er veldig fornøyd med tingenes utvikling, så hun hopper raskt inn i bilen. Men Millie holder Iris igjen. Iris ser strengt på henne, men Mille rister intenst på hodet, og prøver å dra moren vekk fra bilen.

IRIS
Gi deg Millie!

Joralf ser overrasket på Iris.

JORALF
Er dere flere av dere?

Iris rister på hodet, rykker til seg armen og spretter inn i bilen. Da hun setter seg ned, har hun en furtende Millie på fanget. Joralf får et underlig, litt skummelt uttrykk i ansiktet i det han lukker døren bak Iris, men det er bare Millie som har blikket vendt mot ham. Joralf ser seg omkring som om han er redd for at noen har sett ham, men det er ingen biler eller folk å se i nærheten. Joralf setter seg inn i bilen og kjører. Vi hører countrymusikk mens bilen kjører mot en vakker solnedgang.

Refleksjonsskriv knyttet til MAN350, vår 2023

1. Refleksjon over valg av tema
2. Refleksjon over strategi
3. Refleksjon over «en stor fortelling» versus «karakterer på en reise» ...
4. Refleksjon over hvordan man kan holde på oppmerksomheten ...
5. Refleksjon over det visuelle
6. Refleksivitet over min rolle som manusforfatter
7. Konklusjon - stiller jeg de rette spørsmålene til teksten?

Refleksjon over valg av tema

Før arbeidet med masterserien begynte, var planen å videreutvikle et havarent romanprosjekt jeg har liggende. Det handler om en skakk-kjørt familie som reiser til Spania i bobil, fordi faren, en selvoptatt pensjonert skuespiller, vil se flamingoene i Fuente de Piedra, nord for Malaga.

Min veileder, Kjersti Steinsbø, reagerte umiddelbart på at hun som produsent syntes dette hørte ut som et dyrt prosjekt. Selv tenkte jeg at dette, i forhold til de andre prosjektene jeg har utviklet før dette studiet, ville være det rimeligste; ingen tidsreiser ... ingen katastrofer eller rekvisitter fra annen verdenskrig ... Kjersti foreslo at jeg kunne legge reisen til Skandinavia eller Norge. Men jeg følte alt gikk i stykker da. Men så kjentes det etter hvert godt å begynne på noe nytt; ha blanke ark, og ikke bære med så mye gammel ballast.

Jeg er innforstått med at vi på dette studiet i teorien kan skrive «hva vi vil» uten å tenke på produser- og salg-barhet. Men i og med denne utdanningen i stor grad er en praktisk utdanning, som forbereder oss på å møte bransjen, mener jeg det er bortkastet og meningsløst og skrive noe uten å ta hensyn til disse faktorene. Jeg synes dere som ansatte bør kreve at vi tar hensyn til dette.

Jeg har hovedfag og doktorgrad fra før. Jeg var så strategisk som jeg klarte den gangen, i valgene av felt og tema. Og det betalte seg på mange vis, jeg fikk ulike jobber og forskningsoppdrag på grunn av feltene jeg hadde kompetanse på, ikke faget jeg hadde bakgrunn fra. Det at mange tok hovedfag - og fremdeles tar

mastergrader – på emner de av en eller annen grunn finner interessante, og som de ansatte synes kan være teoretisk interessante, men som vanskelig lar seg selge inn som kompetanse når de skal ut i arbeidslivet, synes jeg er mer enn trist. Jeg så jo hvordan unge mennesker med kanskje litt middelmådige karakterer på oppgaver på temmelig obskure felt ikke fikk jobber innenfor noe relevant. De aller beste studentene klarer seg jo uansett. De kan jo også velge å gå videre med forskning, som er det eneste stedet man kan få kreditt for å holde på med virkelighetsfjerne emner. Nå mener jeg at Medievitenskap, med emnet Manusutvikling for TV-serier i høy grad retter seg mot arbeidslivet. Og bra er det. Men jeg tenker at produser- og salg-barhet burde være et krav til våre masterserier også.

Nå sitter ikke jeg og tenker økonomi i detalj. Det har jeg ikke kompetanse til. Men jeg har kuttet en lang rekke fargerike ideer som ville ha gitt betydelige merkostnader. Og jeg håper jeg at mange av mine opprinnelige Flamingolandidéer; en reise mot sydligere strøk og virkelige flamingoer, med mine nye reisende, kan inngå i en sesong 2 – hvis jeg skulle få en slik!

For jeg laget et nytt plot, med nye karakterer, til denne serien. Tittelen ble også forkastet. Men så savnet jeg den, det fargerike, campe aspektet flamingoene gir. Jeg tenkte først at den eldste av mine tre hovedkarakterer skulle være pensjonert skuespiller. Men da jeg fant ut at det var vel så interessant at hun var en tidligere countrypopartist, så falt brikkene på plass; roadtripen skal ende med en gjenforening av bandet Los Flamingos!

Refleksjon over strategi

Jeg må innrømme at jeg i stor grad bekjenner meg til kategorien som blant skjønnlitterære forfatter kalles «pantserer». En som skriver i vei og ser hvor det hele ender. Mange kjente forfattere bekjenner seg til denne skrivestrategien; de finner et interessant utgangspunkt eller en problemstilling, gjerne noen spenstige karakterer med en het konflikt, og så slipper de sine kreative ider løs. (Jeg forstår selvsagt at slike forfattere nok har internalisert en rekke strategiske plot grep). En skjønnlitterær forfatter leverer primært fra seg et ferdig verk. Det blir dermed irrelevant både for redaktører og lesere hvordan forfatteren kommer fram til det.

Det er her problemet ligger! Jeg skal ikke, i hvert fall i de færreste tilfeller, levere noe ferdig verk. Som manusforfatter skal jeg selge inn et prosjekt, der jeg må overbevise produsenten om at slutten er interessant nok, at de siste episodene som

ikke er skrevet vil bli severdige, og aller helst: at seerne vil lage underskrivskampanjer for å få en ny sesong.

Så; jeg må prøve å bli en «plotter»! Akk o ve ...

Jeg må ha en strategi. Min første tanke var å lage et episodekonsept, slik at jeg hadde en ramme for hva hver episode skulle inneholde. Men jeg vil ikke, på noen som helst måte, følge den typiske krimseriestrategien; der hver episode har lik oppbygging (f.eks. et mord, og en konflikt på jobben) og så har hele sesongen et overordnet tema (gjerne vår helts alvorlige problemer på hjemmebane og den masseorderen de aldri får tak i, men stadig lusker i hælene på). Dette konseptet kan så gjentas i sesong etter sesong. Det underlige er at publikum ser ut til å akseptere slike konsepter, men kanskje begynner slike serier å gå ut på dato nå? For det er ikke bare jeg og mine medstudenter som er storkonsumenter av fjernsynsserier. De fleste nordmenn er det. Under Covid utvidet de fleste strømmetjeneste-tilbudet sitt. Men så blir vi leie. Mette av å bli underholdt, trøtte på lettvinte løsninger og forutsigbare plott. Selv er jeg overmett. Jeg klarer nesten ikke se på serier, for jeg kjeder meg intenst så fort. Det ligger et hav av påbegynte serier i mitt kjølevann, som jeg bare har sett en halv, eller en, eller to episoder av - før jeg tenkte at dette gidder jeg ikke! Og jeg vil jo ikke kjede mine seere; så dermed stiller jeg store krav til meg selv: jeg må klare å skape noe interessant, noe uforutsigbart, og, forhåpentligvis, noe intelligent. Men hvordan?

Dette er episodekonseptet jeg utviklet:

Episodekonsept Flamingoland: I hver episode (unntak kan forekomme ...)

1. De fleste episoder har en eller flere nye lokasjoner
2. Ha en catchy start
3. Et eksistensielt spørsmål blir besvart i løpet av episoden
4. Personlige problemer konfronteres - sorg, traumer:
5. Problemer med bobilen / camping / naturen
6. Alderisme og eller generasjonskonflikter
7. En eller flere av kvinnene dater, og dette samt kjønnsroller og seksualitet diskuteres
8. Iris følger råd fra «four thousand weeks» alternativt andre favoritt selvhjelpsbøker
9. Hver episode har en eller flere «hjelpere»:
10. Hver episode har en eller flere «villains / hindrere / skurker»:

11. Noe litt absurd/ surrealistisk / eventyrlig skjer:
12. På den annen side dveles det ved bilder og hendelser som absolutt er realistiske (som praktiske problemer, vær og andre utfordringer:
13. Foreningen for bygd og by spiller
14. Turist aktiviteter og bærekraft og alternativer planlegges oppleves
15. de fleste - episodene avsluttes med at vi har grunn til å tro at de aldri kommer til å komme fram til Nordkapp, i hvert fall ikke i fellesskap
16. Hver episode har en cliffhanger

Jeg skal kort reflektere over disse punktene. Nye lokasjoner gir seg selv. Men det er flere dager i Lofoten, fordi det er her Lilly treffer familie og venner osv. Catchy start? Det tror jeg helt klart kan utvikles videre ...

Jeg forsøker å se på eksistensielle spørsmål mine kvinner har. Men jeg er redd det vil virke kunstig hvis jeg trekker dette for langt. Samtidig tenker jeg dialogene blir mer interessante hvis hovedpersonene snakker om ting av en viss viktighet! Problemer med bobilen, campingen og naturen syne jeg er meningsfullt, fordi det kan vise hvordan de tre kvinnene tenker og handler ulikt. Det kan være mye humor i det at vår trio ikke helt vet hva de holder på med. Jeg har opplevd og hørt om så mange bobil- og camping-problemer at her har jeg mye å ta av. Problemet er at dette fort kan bli avsporinger fra hovedplottet - som er, og bør være, hvordan går det med kvinnenes relasjoner, til seg selv, og til hverandre? Så noen praktiske hendelser er fjernet fra siste utkast. Jeg ser ikke bort fra at slike hendelser kan komme inn igjen hvis jeg skal utvide episodene senere, det er jo tross alt en roadtrip de er på, og da er det vel naturlig at bilen også får en viss rolle?

Alderisme og eller generasjonskonflikter er noe jeg svært gjerne vil belyse. Men det kan nok også virke påklistret hvis dette skjer hele tiden. Jeg tenker ikke på alderisme bare overfor eldre, det er mye alderisme overfor barn og unge også; sterke kulturelle forventninger til hvordan visse aldersgrupper tenker (de ikke-voksne, for voksne er vi enige om er en svært heterogen gruppe), og hvilket mulighetsrom disse ikke-voksne gruppene får til å velge roller og strategier for handling. Samtidig har det vært store endringer i dette mulighetsrommet de siste 30 årene, noe som også er interessant.

Det at flere av kvinnene dater, og at kjønnsroller og seksualitet blir et tema, synes jeg er viktig - at det belyses at seksualitet og behov for nærhet ikke er noe som hører ungdommen til. Jeg vil gjerne vise at eldre kan være minst like frisinnede og lidenskapelige som de unge, ikke minst de eldre som hadde sin ungdomstid på 70-

tallet! For er det alltid slik at ungdom er de mest rampete, nysgjerrige og frisinnede? Dette tror jeg er en aldersfordom! Jeg tror ungdom kan være svært konservative, og opptatt av å passe inn i sin gruppe.

Jeg har vært opptatt av boken «Four thousand weeks» som nærmest er en anti-tids-planleggingsbok. Det å følge problemstillinger her, og motsetningsforhold i oppfattelser av tid og tidsbruk som demonstreres, kjentes som en god ide og knytte plottet opp mot. For hva vil man bruke tiden sin på? Det er jo et svært relevant spørsmål for oss alle, men kanskje aller mest for dem som føler at døden puster dem i nakken ... Jeg har lest romaner som kretser rundt en bok; det gir en ekstra dimensjon, og en rettesnor for handlingen – en klangbunn. Men jeg har ikke fått dette til, det virket litt påklistret. Iris er forsåvidt manisk opptatt av tidsplanlegging, noe som er en dominerende tankegang innen moderne forretningsliv. Men diskusjoner over dette har foreløpig ikke fått mye plass.

Dette med hjelpere og skurker må jo liksom være med, selv om vår trio selvsagt kan hjelpe hverandre, og eller rote ting til for seg selv. Jeg prøver å ikke introdusere alt for mange personer i små glimt. Samtidig er jo en roadtrip en form for tilværelse der man får svært mange flyktige bekjenskaper. Men her er det vel viktig å skille mellom hvordan det faktisk er i virkeligheten, og hva som fungerer på fjernsyn.

Jeg vil svært gjerne at noe absurd, surrealistisk eller eventyrlig skal skje relativt ofte. Men her står jeg i fare for å rote meg ut på viddene, jeg er klar over det. Jeg hadde opprinnelig et sterkt ønske om at Iris, den sorgtyngede middelaldrende kvinnen, skulle slepe rundt på en liten terapiponni. (Ja, jeg kjenner en som oppdretter slike). Bokstavelig talt ta ponniene med i tilhenger på tur. Jeg modifiserte meg til terapikanin. Så tenkte jeg, at det muligens fikk holde med en rotte. Det kan jo bli mye morro når den stikker av i upassende omgivelser. Men jeg innser jo, faktisk helt av meg selv, uten at Kjersti bemerker det, at det er nok at Iris sleper rundt på sin døde datter. Men vips, så har det kommet et par spøkelser til inn i fortellingen. Eller bobilen får magiske egenskaper. Det synes jeg fremdeles er en ganske morsom tanke. At kvinnene kan hale alt mulig ut av den, ting som umulig kunne fått plass ... Det er en utfordring for meg å begrense meg. Jeg har en hang til å smøre tjukt på; og sosialrealisme appellerer lite. Men så er det dette med balanse da. Balanse mellom tull og fjas, og det viktige i fortellingen ...

Foreningen for bygd og by er nå degradert til et av flere band. Jeg er lei meg for det, for jeg ville gjerne ha dem til å stå og spille på campingplasser og i hjørnet av stuen, på stranden osv. Da jeg så dem på en konsert i Bergen i fjor høst var det

som en åpenbaring; de var så flinke, og så campe, at de passet perfekt inn i mitt serieunivers. Love at first sight. Men jeg må unngå at dette bandet som kontinuerlig sidekick setter Los Flamingos i skyggen - snarere må mitt fiktive band få en større rolle. Dette tenker jeg vil gi en del musikere innenfor denne genren en veldig kjekk utfordring; å lage Los Flamingos største hits!

Turistaktivitetene, bærekraft osv. - dette er felt jeg har stor innsikt i, og det er jo relevant å strø om seg med tanker om turisme når man er turist. Typisk er det jo at turister er arrogante overfor turister som reiser på andre måter enn de selv, og at de meste folkelige ferieformene - som bobilturisme og pakketurer til Syden - blir latterliggjort av den utdannede middelklassen. Uten å være belærende tenkte jeg at kvinnene kunne diskutere og eller krangle om slik tematikk underveis. Men igjen, vips har jeg rotet meg ut på et sidespor og kjører i full fart mot kaosland. Brems, Eva-Marie, brems.

Jeg synes det er gøy hvis publikum stadig tror at turen går til helvete. Det har jeg vel klart i noen av episodene. Jeg har hatt litt mindre søkelys på Nordkapp - familien og konserten har blitt det viktigste. Men det er jo rimelig at Anna og Geir Gloria fortsetter til Nordkapp i siste del av siste episode.

Har jeg cliffhangere? Jeg har noen, og jeg har tro på at jeg vil kunne utvikle flere. Samtidig er ikke dette en spenningsserie som sådan. Det er et karakterdrevet drama. Men en interessant, særs ubehagelig eller overraskende situasjon må jeg kunne klare å avslutte hver episode med.

Så har episodekonseptet vært til noen hjelp? Ikke særlig, dette må innrømmes. Men jeg tror jo det var nyttig å tenke over hva jeg vil serien skal inneholde. Men det hadde nok vært mer fruktbart hvis jeg hadde strødd om meg med poeng i de ulike episodene, i stedet for å tenke at hver episode skulle inneholde alle disse punktene. Og det gjorde jeg etter hvert; alle disse gule lappene vi skal bruke med scener og konflikter på som skal limes opp på veggen. For - poenget er - hva handler serien egentlig om? Hva er viktigst? Det hele kan formuleres i et spørsmål - stiller jeg de rette spørsmålene til teksten/plottet?

Refleksjon over «en stor fortelling» versus «karakterer på en reise» ...

Et spørsmål jeg må stille, er hvorvidt jeg vil skrive en stor fortelling, eller skrive om karakterer på en reise ... På den ene siden, føler jeg at jeg burde ha en «stor historie», en episk fortelling som kunne sno seg over episodene og komme til sin flotte finale i

siste episode. Til en viss grad prøver jeg på det, men det er ikke dette som ligger til grunn for utviklingen av plottet. Og jeg tenker at «en stor episk fortelling» er filmens fortelling, filmens ideal, ikke seriens. For hvis fortellingen er fullendt, hvorfor skulle vi lage en sesong 2? og 3? Jeg ønsker å lage et seriekonsept som kan forlenges i flere sesonger, uten at det blir et patetisk forsøk på å melke en ku som allerede er slaktet. Dette burde være et sentralt element i vårt studie, i og med at vi skal lære å utvikle serier. Men svært mye av litteraturen på pensumet vårt tar for seg tradisjonelle, konservative filmplott. I lys av dette kunne jeg tenke meg flere diskusjoner knyttet til seriens og filmens ulike karakter - og jeg kunne tenkte meg å lese mer om dette i faglitteratur.

Jacob Kreuger diskuterer forskjeller mellom det å skrive for fjernsyn og det å skrive for det store lerretet i artikkelen *5 differences Between TV and Screenwriting*¹. Han oppsummerer forskjellene slik:

1. TV Writing Is All About "The Engine"
2. You Need To Know What Network You're Targeting and What Format You're Writing
3. You Need To Lock Your Engine By The End of Your Pilot
4. You Need To Be Prepared To Write In a Collaborative Environment
5. Your Characters Are Going To Arc In a Different way.

Med pkt. 1 er vi jo nær min tanke om episode konsept; Kreuger mener motoren må være tydelig, slik at alle de kommende episodemotorene kan konstrueres med denne som modell. Her er nok Kreuger nær slike krimkonsepter som jeg ikke liker; her legger han opp til en svært stor grad av forutsigbarhet.

At jeg trenger å kjenne kanaler og strømmetjenesters behov og ønsker, tviler jeg ikke på. Samtidig snakker de ulike aktørene (slik jeg har hørt det på Seriedagene i Oslo i fjor høst og på Barnefilmfestivalen i Kristiansand i vår) om at de vil ha noe nytt. Kanskje er skandinaverne mer åpne enn amerikanerne? Eller kanskje holder Kreuger på å gå ut på dato?

At piloten må stå som en kule, som pkt. 3, det er jeg overbevist om at er riktig, uansett format og genre. Om min pilot i denne masterserien står som en kule, vel det er jeg ikke sikker på. Men jeg føler meg trygg på at den ikke er direkte døll.

---

¹ <https://www.writeyourscreenplay.com/5-differences-between-tv-and-screenwriting/> hentet 21.5.2023

I pkt. 4 skriver Kreuger at vi må forvente skriverom. Det finnes skriverom i Norge, men de er ikke etablert i samme skala som de er i USA. Jeg tenker det ville være veldig kjekt å jobbe i skriverom. Samarbeid på studiet med andre studenter viste at 5-6 hoder tenker utrolig mye bedre enn ett!

Kreugers pkt. 5 er nesten det mest interessante her; han understreker at karakterene i en serie utvikler seg sakte eller ikke i det hele tatt; de er som familiemedlemmer vi inviterer inn i stuen gang på gang, og som vi blir glade i, på tross av deres irriterende egenskaper. Dette er hovedmotoren i alle serier; at karakterene er interessante nok til at seeren investerer følelser i dem. Dette etterstreber jeg i min serie.

Jeg ser jo at grensene, i påtagelig grad, er i ferd med å viskes ut mellom fjernsyn og film. Populære filmkonsepter, i som Marvel, spyr ut nye filmer i en fart en fjernsynsserie verdig. Og blant fjernsynsseriene finnes det antologiserier der hver sesong har sin avsluttede episodesyklus (som *White Lotus* og *True Detective*). Det finnes antologiserier der hver episode er avsluttet (som *Black Mirror*) og sist men ikke minst - kort serier - som ofte er adaptasjoner av romaner, ofte krim (som *Sharp Objects* som jeg så nylig, forøvrig en serie med et litt enerverende og insisterende filmspråk).

En foreløpig konklusjon på akkurat dette spørsmålet er at jeg vil ha narrative linjer som er interessante, og der hovedlinjene får en tilfredsstillende avslutning og helst en cliff til neste sesong. Alle småtråder må følges opp - uten at alle svar nødvendigvis gis, men ingen frampek skal oppleves som irriterende tråder som blir hengende i luften. Men det er karakterenes utvikling som er det viktigste, og universet og stemningen som skal gi seeren tilfredstillelse, ikke at fortellingen er revolusjonerende i seg selv. Fortellinger om familier er sjelden svært overraskende eller unike, men nettopp derfor er de viktige, vi kjenner oss igjen i dem; det kunne ha vært oss.

Refleksjon over hvordan man kan holde på oppmerksomheten ...

Margaret Altwood sa i et klipp jeg så på Youtube at teorier om romanen endrer seg, men at hovedpoenget er: å holde på oppmerksomheten. Dette må, i aller sterkeste grad, kunne overføres til fjernsyn. Den tradisjonelle filmen hadde det som fortrinn at folk flest betalte for å komme å se den, og dermed, primært, ble sittende i setet til filmen var ferdig. Jeg må innrømme at jeg har gått fra mange filmer som har kjedet meg, men jeg tror kanskje jeg skiller meg fra horden her.

Nå når man streamer film og fjernsyn, har reglene også endret seg; hvem som helst kan zappe videre når som helst, ved den aller minste irritasjon eller snev av kjedsomhet. Nye formatene er ofte korte, og det er et utall nye plattformer som formidler innhold. Når det gjelder å holde på oppmerksomheten, har alle skjermer noen fortrinn framfor skjønn-litteraturen. Skjermen har flere strenger å spille på. Serien kan legge opp til et visuelt fristende univers, en kan gjøre grep der hint, stemninger og konflikter spilles ut visuelt uten ord, noe som kan gi godt grunnlag for interessant undertekst. Serien kan bruke skuespillere som har stor appell og som, i bestefall, kan trygge seeren på at det hen vil få se har kvalitet. Musikk og lyd kan spille en vesentlig rolle, ikke bare som akkompagnement, men som selv-stendige subjekt i serien. Nå innser jeg at manusforfattere tradisjonelt ikke har hatt all verdens påvirkning på disse sidene ved det ferdige produktet. Men jeg tror at mange av de mest helhetlige konseptene der et særegent visuelt uttrykk spiller på lag med et særegent manus og et særegent lydbilde, er laget av manusforfattere som også regisserer produktet sitt. Som *Stranger Things*, eller Wes Anderson sine filmer. Jeg forstår at slike konsepter er «above me» på det nåværende tidspunkt. Men kanskje kan jeg være regiassistent? Jeg er i hvert fall overbevist om at et blikk/ en strategi som søker det originale, særegne og fargerike vil gi et mer originalt, særegent og fargerikt resultat. Og jeg tenker at manusforfaterenes rolle er i endring, slik fjernsyn er det: nye, ofte unge regissører og produsenter trenger ikke være konforme til tidligere tiders normer og idealer. Snarere er det vel en ny norm; i retning av at fornyelse er bra og nødvendig, hvis kanaler og strømmetjenester skal holde på seere.

For en tid siden så jeg serien *Copenhagen Cowboy* på Netflix. Jeg siterer anmeldelse av Mode Steinkjer i *Dagsavisen* 09.01.23: «Den danske regissøren Nicolas Winding Refn er her i sitt mest kryptiske og uforsonlige hjørne, hvor det visuelle er intrikat og blendende episk, mens selve fortellingen er fragmentert og ofte u håndgripelig med alle sine antydninger og uavklarte sidespor.» Som manusforfatter in spe, vil jeg si at plottet er sjokkerende dårlig, knapt tilstede-værende. Det virker mer som om de har improvisert fram en viss handling, og latt den gå litt dit den vil i de flotte kulissene, slik en pantsers ville gjort! Jeg liker likevel serien, fordi den byr på sterke inntrykk, og en utrolig gjennomført estetikk. Mange av karakterene er svært fascinerende. Men det som fascinerer meg mest, er at Netflix har finansiert en så stor og dyr produksjon av en såpass ukonvensjonell karakter. Det må nevnes at Refn har lyktes relativt bra med flere spillefilmer fra Hollywood før. Men det ser ikke ut til at Netflix vil gi *Copenhagen* en sesong, to. *Copenhagen Cowboy* er et eksempel på en

dyr, påkostet serie som har blitt laget ut fra en visjon, uten noe videre plott. Hvem skulle trodd at Netflix ville finansiere dette? Så - tidene forandrer seg!

Copenhagen Cowboy holder på seeren fordi vi lurte på hva dette egentlig handler om (det får vi aldri vite dessverre) og fordi vi blir betatt av stemningen, og har lyst til å være i denne stemningen over tid.

Jeg vil også etterstrebe og lage en stemning; ved hjelp av gjenstander, klær, symboler, overraskende hendelser, overraskende refleksjoner og kommentarer, og ikke minst, gjennom musikk. Jeg tenker at universet kan være verden litt som jeg synes den burde være; litt mer fargerik. Litt større fordømmelse av alt grått, som jo, utrolig nok, fremdeles ser ut til å være vår tids trendfarge, både i interiør og livsstil.

Refleksjon over det visuelle

Da jeg nylig laget en presentasjon til min Pitch til fjernsynsserien *Dianas Dyrepensjonat*, som jeg skulle pitche på Zefyr sin manuskonkuranse i Kristiansand, ble presentasjonen slaktet av min veileder. Jeg forstår det, den fremsto mye som mine forelesninger for studenter gjør, sentrale punkter med tilhørende bilder. Jeg endte opp med å ta pitchen rent muntlig, og kom godt unna med det. Mangler jeg talent når det gjelder det visuelle? Jeg tror ikke det er det dette handler om. Jeg tok en gang faget tegning form og farge på yrkesskolen. Jeg søkte kunstakademiet (med figurer og maleri) og jeg var på intervju i New York fordi jeg vurderte Parsons School of Design (som var fryktelig dyr). Så det er ikke det at jeg er helt løk når det gjelder hva som er estetisk og hva som fungerer visuelt. Men jeg har ikke drevet med dette siden 80 tallet! Jeg har drevet med tekst, tekst og atter tekst. Og jeg har jobbet i mange år som lærer. De siste årene har jeg brukt powerpointpresentasjoner. I disse er det viktigste at studentene får med seg de mest sentrale faglige poengene, og at jeg ikke kjeder studenten til døde. Min presentasjon til Kristiansand bar nok preg av dette. Punktvis oppramsing og litt vilkårlige bilder.

Men jeg vil altså påberope meg et mulig rom for positiv utvikling her. Jeg har et øye for estetikk, og noen spesifikke populærkulturelle referanser som jeg gjerne vil gi uttrykk for.

Jeg har ikke brukt AI før i det siste, men jeg ser jo at dette kan være et hjelpemiddel, når jeg behersker det bedre. Jeg vurderer å ta et kurs i å lage bedre presentasjoner - men jeg er redd dette kan bli et sidespor jeg kan tape tid og penger på. Et alternativ er jo og hyre inn en profesjonell til å hjelpe meg, når jeg skal selge

inn prosjekter. Noen av mine medstudenter har jobbet mye med visuelle presentasjoner på Westerdals. Jeg skulle ønske vi hadde hatt noe om å lage visuelle presentasjoner; siden det stadig snakkes om at vi skal levere på bransjestandard. Vi kunne lært hvilke programvarer og apper som er nyttige, og andre art director tips. Bransjestandarden er jo at materialet skal være visuelt pent presentert!

Refleksivitet over min rolle som manusforfatter

Når jeg reflekterer gjør jeg det utfra min posisjon som student, og som hvit kvinne fra middelklassen i et verdens mest privilegerte land. Jeg reflekterer også utfra den kunnskap og erfaring jeg har opparbeidet gjennom livet; og gitt min alder og utdanning, er dette en god del.

Men det frustrerer meg at jeg ikke har lært mer – eller heller – at jeg ikke i større grad har internalisert mer av det dere har forsøkt å lære meg. Jeg har i utgangspunktet tenkt at jeg har et pre i det at jeg er lærenem. Jeg tar godt kritikk (blir aldri sur eller hårsår) og ser tydelig at resultatet blir bedre hvis jeg gjør endringer anbefalt av noen som er flinkere i et fag enn jeg er selv. Men hvordan kan det da ha seg at kritikken jeg har fått på min siste serie er merkverdig lik kritikken jeg har fått på mesteparten av det andre jeg har skrevet? Nemlig at jeg går for fort fram, jeg griper ikke skikkelig tak i følelsene til karakterene. Og jeg roter meg ofte ut på viddene med et eller annet som ikke er særlig relevant – som tidligere nevnt.

Kanskje er det fordi det er slik jeg er? Overfladisk, rask og kreativ. Jeg er redd for det. Men jeg mener jo at jeg kan gå i dybden! Men jeg frykter at jeg trenger å ha noen til å holde meg litt i ørene, for at jeg ikke skal skli ned et eller annet sidespor, eller rase forbi de potensielt skinnende scenene, fordi jeg har kommet på noe annet som kan skje etterpå. Jeg har et stort forbedringspotensial her. Alt jeg har laget på studiet, inkludert Flamingoland, vil tjene på at jeg går gjennom en prosess der jeg sikrer at poengene utnyttes til fulle. At alle scener får en konsekvens, at karakterene reflekterer tilstrekkelig, og at publikum får puste litt underveis. Pust Eva-Marie, pust. Pust, og la andre puste.

Jeg kan konkludere med at dette yrket ikke er for meg. Jeg er ikke så lærenem som jeg liker å tenke at jeg er. Men jeg velger å tenke, at dette yrket i større grad er for meg, enn det å skrive romaner er. Og jeg vil jo skrive! Jeg opplever en indre trengsel av fortellinger. En lang rekke karakterer sitter og furter i mitt hode, fordi de synes de har fått for lite oppmerksomhet. I yrket som manusforfatter vil det være noen som bryr seg om teksten min. Det vil være noen som kan holde meg litt i ørene. En

force jeg tror jeg har framfor flere av mine medstudenter er at jeg har svært god selvdisciplin. Jeg kan skrive i måneder og år, hvis noen gir meg en tilbakemelding en gang annen hver tredje måned eller så. Jeg er i stor grad selvdreven. Men jeg trenger en tante Sofie! Jeg håper det venter noen slike på meg der ute, nå når dere snart sparker meg ut i den store verden.

Det har ikke gått meg hus forbi at mange på min alder planlegger pensjonsalderen. Flere av mine venner er pensjonister allerede. Det eneste våpenet jeg har for å motvirke alderisme rettet mot meg, er å skrive så godt som mulig, og benytte meg av de «hemmelige våpen» jeg har som mine yngre konkurrenter ikke har; et langt og intenst levd liv, og inngående kunnskap i en del (fag)felt med stor underholdningsverdi. At jeg i tillegg er uredd og ganske hemningsløs, kan sikkert også komme godt med. Men dette har jeg til felles med flere av mine yngre kolleger.

Konklusjon - stiller jeg de rette spørsmålene til teksten?

Svaret her må være - jeg jobber med saken, jobber med å finne de viktigste spørsmålene, de som gjør at jeg med mitt intellekt, min noe opprørske innstilling til konvensjoner og min rastløse personlighet kan klare å skape interessante tekster uten å ta alt for mange omveier ut på viddene, og uten å bruke alt for mye tid på det som ikke er viktig. Ikke at jeg ønsker å bli ultrakommersiell, snarer tvert imot. Jeg var sjokkert over flere av seriene som ble pitchet på barnefilmfestivalen i Kristiansand. De var lite originale og så lite interessante. Og dette var prosjekter som allerede har mottatt støtte fra flere ulike kanaler, det ene mye penger fra Nordisk film! Heldigvis var det ikke disse som vant, men kreative og originale Benedicte medstudent. Men en ting hadde Benedicte og de kjedelige prosjektene til felles; de viste stor kunnskap om genrene de presenterte prosjektene innenfor. Men det har også jeg. Så jeg øyner håp!